

Официален вестник на Европейския съюз

C 73

Издание
на български език

Информация и известия

Година 65

14 февруари 2022 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2022/C 73/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2022/C 73/02 Дело C-154/20: Решение на Съда (десети състав) от 9 декември 2021 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud — Чешка република) — Kemwater ProChemie s. r. o./Odvolací finanční ředitelství (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 168 — Право на приспадане на платения по получени доставки данък — Материалноправни условия за правото на приспадане — Качество „данъчнозадължено лице“ на доставчика — Тежест на доказване — Отказ да се признае правото на приспадане, когато действителният доставчик не е известен — Условия) 2

2022/C 73/03 Дело C-217/20: Решение на Съда (втори състав) от 9 декември 2021 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Overijssel — Нидерландия) — XXXX/Staatssecretaris van Financiën (Преюдициално запитване — Директива 2003/88/ЕО — Организация на работното време — Защита на здравето и безопасността на работниците — Член 7, параграф 1 — Право на платен годишен отпуск — Размер на възнаграждението — Намалено възнаграждение поради неработоспособност) 3

BG

2022/C 73/04	Дело C-242/20: Решение на Съда (четвърти състав) от 9 декември 2021 г. (преюдициално запитване от Visoki trgovački sud Republike Hrvatske — Хърватия) — HRVATSKE ŠUME d.o.o., Zagreb, правоприемник на HRVATSKE ŠUME javno poduzeće za gospodarenje šumama i šumskim zemljištima u Republici Hrvatskoj p.o., Zagreb/BP Europa SE, правоприемник на Deutsche BP AG, което от своя страна е правоприемник на The Burmah Oil (Deutschland) GmbH (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Член 5, точка 3 — Понятие за „дела относно деликт или квазиделикт“ — Съдебно изпълнително производство — Иск за връщане на недължимо платеното поради неоснователно обогатяване — Член 22, точка 5 — Изпълнение на решенията — Изключителна компетентност)	3
2022/C 73/05	Дело C-370/20: Решение на Съда (четвърти състав) от 9 декември 2021 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Pro Rauchfrei e.V./JS e.K. (Преюдициално запитване — Производство, представяне и продажба на тютюневи изделия — Директива 2014/40/ЕС — Етикетиране и опаковане — Член 8, параграф 8 — Здравни предупреждения, които се поставят на всяка потребителска опаковка на тютюневите изделия и на всяка външна опаковка — Автомат за продажба на кутии цигари — Здравни предупреждения, които не са видими отвън — Представяне на потребителски опаковки — Понятие за изображение на потребителски опаковки и на всякакви външни опаковки, предназначено за потребителите в Европейския съюз)	4
2022/C 73/06	Дело C-374/20 P: Решение на Съда (десети състав) от 9 декември 2021 г. — Agrochem-Maks d.o.o./Европейска комисия, Кралство Швеция (Обжалване — Продукти за растителна защита — Активно вещество — Регламент (ЕО) № 1107/2009 — Член 6, буква е) — Приложение II, точка 2.2 — Понятие за „допълнителна потвърждаваща информация“ — Регламент за изпълнение (ЕС) № 844/2012 — Член 13, параграф 3 — Неподновяване на одобрението на активното вещество оксасулфурон за целта на неговото пускане на пазара — Обхват на решението на държавата членка, с което заявлението за подновяване се обявява за допустимо — Право за тази държава членка и за Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ) да изискват от заявителя представянето на допълнителна информация — Право за докладващата държава членка да измени своя проект на доклад за оценка във връзка с подновяването — Принцип на предпазните мерки)	5
2022/C 73/07	Дело C-708/20: Решение на Съда (осми състав) от 9 декември 2021 г. (преюдициално запитване от County Court at Birkenhead — Обединеното кралство) — BT/Seguros Catalana Occidente, EB (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански и търговски дела — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела — Компетентност по дела във връзка със застраховането — Искане за обезщетяване на вредите, претърпени от частноправен субект с местоживее в държава членка след злополука, настъпила в жилище под наем в друга държава членка — Иск, предявен от увреденото лице срещу, от една страна, застрахователя и от друга, застрахования собственик на това жилище — Приложимост на член 13, параграф 3 от този регламент)	5
2022/C 73/08	Дело C-630/21: Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Stuttgart (Германия), постъпило на 13 октомври 2021 г. — O.K./Mercedes-Benz Bank AG	6
2022/C 73/09	Дело C-647/21: Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Słupsku (Окръжен съд Слупск, Полша), постъпило на 25 октомври 2021 г. — Наказателно производство срещу D. K.	6
2022/C 73/10	Дело C-648/21: Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Słupsku (Окръжен съд Слупск, Полша), постъпило на 25 октомври 2021 г. — Наказателно производство срещу M.C., M.F.	7
2022/C 73/11	Дело C-650/21: Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof (Австрия), постъпило на 27 октомври 2021 г. — FW, CE	8
2022/C 73/12	Дело C-658/21: Преюдициално запитване от Raad van State (Белгия), постъпило на 29 октомври 2021 г. — VZW Belgische Vereniging van de Industrie van Plantenbeschermingsmiddelen (PHYTOFAR)/Vlaams Gewest	9
2022/C 73/13	Дело C-663/21: Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof (Австрия), постъпило на 5 ноември 2021 г. — Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl	10
2022/C 73/14	Дело C-680/21: Преюдициално запитване от Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Белгия), постъпило на 11 ноември 2021 г. — UL, SA Royal Antwerp Football Club/Union royale belge des sociétés de football association ASBL	10
2022/C 73/15	Дело C-693/21 P: Жалба, подадена на 18 ноември 2021 г. от EDP España, S.A. срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 8 септември 2021 г. по дело T-328/18, Naturgy Energy Group/Комисия	11
2022/C 73/16	Дело C-696/21 P: Жалба, подадена на 18 ноември 2021 г. от GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG срещу определението, постановено от Общия съд (пети състав) на 9 септември 2021 г. по дело T-881/19, GABO:mi/Комисия	12

2022/C 73/17	Дело C-698/21 P: Жалба, подадена на 19 ноември 2021 г. от Naturgy Energy Group, S.A, по-рано Gas Natural SDG, S.A. срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 8 септември 2021 г. по дело T-328/18, Naturgy Energy Group/Комисия	13
2022/C 73/18	Дело C-699/21: Преюдициално запитване от Corte costituzionale (Италия), постъпило на 22 ноември 2021 г. — E.D.L.	14
2022/C 73/19	Дело C-700/21: Преюдициално запитване от Corte costituzionale (Италия), постъпило на 22 ноември 2021 г. — O.G.	14
2022/C 73/20	Дело C-731/21: Преюдициално запитване от Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Люксембург), постъпило на 1 декември 2021 г. — GV/Caisse nationale d'assurance pension	15
2022/C 73/21	Дело C-747/21 P: Жалба, подадена на 3 декември 2021 г. от PAO Severstal срещу решението, постановено от Общия съд (десети състав) на 22 септември 2021 г. по дело T-753/16, Severstal/Комисия	16
2022/C 73/22	Дело C-748/21 P: Жалба, подадена на 3 декември 2021 г. от Novolipetsk Steel PAO срещу решението, постановено от Общия съд (десети състав) на 22 септември 2021 г. по дело T-752/16, NLMK/Комисия	17
2022/C 73/23	Дело C-755/21 P: Жалба, подадена на 8 декември 2021 г. от Marián Kočner срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 29 септември 2021 г. по дело T-528/20, Kočner/Europol	18
2022/C 73/24	Дело C-763/21 P: Жалба, подадена на 10 декември 2021 г. от TUIfly GmbH срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 29 септември 2021 г. по дело T-447/18, TUIfly GmbH/Европейска комисия	18
2022/C 73/25	Дело C-780/21 P: Жалба, подадена на 15 декември 2021 г. от Oriol Junqueras i Vies срещу определението, постановено от Общия съд (шести състав) на 5 октомври 2021 г. по дело T-613/20, Junqueras i Vies/Парламент	20
2022/C 73/26	Дело C-790/21 P: Жалба, подадена на 16 декември 2021 г. от Covestro Deutschland AG срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 6 октомври 2021 г. по дело T-745/18, Covestro Deutschland AG/Европейска комисия	21
2022/C 73/27	Дело C-791/21 P: Жалба, подадена на 16 декември 2021 г. от Федерална република Германия срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 6 октомври 2021 г. по дело T-745/18, Covestro Deutschland AG/Европейска комисия	22
2022/C 73/28	Дело C-792/21 P: Жалба, подадена на 16 декември 2021 г. от AZ срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 6 октомври 2021 г. по дело T-196/19, AZ/Комисия	23
2022/C 73/29	Дело C-793/21 P: Жалба, подадена на 16 декември 2021 г. от Федерална република Германия срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 6 октомври 2021 г. по дело T-196/19, AZ/Комисия	26
2022/C 73/30	Дело C-794/21 P: Жалба, подадена на 16 декември 2021 г. от Федерална република Германия срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 6 октомври 2021 г. по съединени дела T-233/19 и T-234/19, Infineon Technologies Dresden GmbH & Co. KG и Infineon Technologies AG/Европейска комисия	26
2022/C 73/31	Дело C-795/21 P: Жалба, подадена на 16 декември 2021 г. от WEPА Hygieneprodukte GmbH и WEPА Deutschland GmbH & Co. KG, последното по-рано Wepa Leuna GmbH и Wepa Papierfabrik Sachsen GmbH, срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 6 октомври 2021 г. по дело T-238/19, Wepa Hygieneprodukte GmbH и др./Европейска комисия	27
2022/C 73/32	Дело C-796/21 P: Жалба, подадена на 16 декември 2021 г. от Федерална република Германия срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 6 октомври 2021 г. по дело T-238/19, Wepa Hygieneprodukte GmbH и др./Европейска комисия	28

2022/C 73/33	Дело C-800/21 P: Жалба, подадена на 17 декември 2021 г. от Infineon Technologies AG и Infineon Technologies Dresden GmbH & Co. KG срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 6 октомври 2021 г. по съединени дела T-233/19 и T-234/19, Infineon Technologies Dresden GmbH & Co. KG и Infineon Technologies/Европейска комисия	29
2022/C 73/34	Дело C-803/21 P: Жалба, подадена на 17 декември 2021 г. от Versobank AS срещу решението, постановено от Общия съд (девети разширен състав) на 6 октомври 2021 г. по съединени дела T-351/18 и T-584/18, Ukrselhosprom PCF и Versobank/ЕЦБ	30
2022/C 73/35	Дело C-828/21 P: Жалба, подадена на 22 декември 2021 г. от European Union Copper Task Force срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 13 октомври 2021 г. по дело T-153/19, European Union Copper Task Force/Комисия	31
Общ съд		
2022/C 73/36	Дело T-627/16 RENV: Решение на Общия съд от 15 декември 2021 г. — Чешка република/Комисия (ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Разходи, изключени от финансиране — Разходи, направени от Чешката република — Отделени от производството преки помощи — Традиционни проверки на място и проверки с дистанционно наблюдение — Разминавания между резултатите от проверките — Лозаро-винарския сектор — Проверки на място на инвестициите чрез извадки)	32
2022/C 73/37	Дело T-693/16 P RENV-RX: Решение на Общия съд от 15 декември 2021 г. — НГ/Комисия (Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Месторабота в трета страна — Семейно жилище, предоставено от администрацията — Неизпълнение на задължението за настаняване в него със семейството — Дисциплинарно производство — Дисциплинарно наказание спиране на повишаването в стъпка — Поправяне на вреда, претърпяна от Съюза — Член 22 от Правилника — Отхвърляне на жалбата по същество — Отмяна при обжалване — Решение по жалбата, преразгледано от Съда и отменено — Връщане на Общия съд)	33
2022/C 73/38	Дело T-127/19: Решение на Общия съд от 8 декември 2021 г. — Dyson и др./Комисия (Извъндоговорна отговорност — Енергопотребление — Директива 2010/30/ЕС — Посочване на консумацията на енергия върху етикети и в стандартна информация за продуктите — Делегиран регламент (ЕС) № 665/2013 — Енергийно етикетиране на прахосмукачки — Енергийна ефективност — Метод на измерване — Отмяна от Общия съд — Достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се цели да се предоставят права на частноправните субекти)	33
2022/C 73/39	Дело T-556/19: Решение на Общия съд от 8 декември 2021 г. — Кипър/EUIPO — Fontana Food (GRILLOUMI) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „GRILLOUMI“ — По-ранни национални словни сертификатни марки „ХАЛЛОУМИ HALLOUMI“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Сходство между услугите и стоките — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001])	34
2022/C 73/40	Дело T-593/19: Решение на Общия съд от 8 декември 2021 г. — Кипър/EUIPO — Fontana Food (GRILLOUMI BURGER) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „GRILLOUMI BURGER“ — По-ранни национални словни сертификатни марки „ХАЛЛОУМИ HALLOUMI“ — Относителни основания за отказ — Липса на вероятност от объркване — Липса на засягане на репутацията — Член 8, параграф 1, буква б) и член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) и член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001])	35
2022/C 73/41	Дело T-595/19: Решение на Общия съд от 8 декември 2021 г. — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO — Fontana Food (GRILLOUMI BURGER) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „GRILLOUMI BURGER“ — По-ранна словна колективна марка на Европейския съюз „HALLOUMI“ — Относителни основания за отказ — Липса на вероятност от объркване — Липса на засягане на репутацията — Член 8, параграф 1, буква б) и член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) и член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001]) . . .	35

2022/C 73/42	Дело T-247/20: Решение на Общия съд от 8 декември 2021 г. — JP/Комисия (Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи, свързани с конкурс на общо основание EPSO/AD/363/18 за назначаване на администратори (AD 7) в областта на данъчното облагане — Ограничаване на заявлението за достъп — Отказ за предоставяне на достъп — Член 4, параграф 3 от Регламент № 1049/2001 — Изключение, свързано със защитата на процеса на вземане на решения — Член 6 от приложение III към Правилника — Поверителност на работата на конкурсната комисия — Частичен достъп — Извъндоговорна отговорност)	36
2022/C 73/43	Дело T-294/20: Решение на Общия съд от 8 декември 2021 г. — Talleres de Escoriaza/EUIPO — Salto Systems (KAAS KEYS AS A SERVICE) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „KAAS KEYS AS A SERVICE“ — Абсолютни основания за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1001] — Знаци или означения, които са станали обичайни — Член 7, параграф 1, буква г) от Регламент № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, буква г) от Регламент 2017/1001] — Задължение за мотивиране — Право на изслушване — Член 94, параграф 1 от Регламент 2017/1001)	37
2022/C 73/44	Дело T-569/20: Решение на Общия съд от 15 декември 2021 г. — Stichting Comité N 65 Ondergronds Helvoirt/Комисия (Околна среда — Регламент (ЕО) № 1367/2006 — Задължение на държавите членки за опазване и подобряване на качеството на атмосферния въздух — Искане за вътрешно преразглеждане — Отхвърляне на искането като недопустимо)	37
2022/C 73/45	Дело T-623/20: Решение на Общия съд от 8 декември 2021 г. — Sun West и др./Комисия (Държавни помощи — Производство на електроенергия от фотоволтаични инсталации — Задължение за изкупуване на електроенергията на цена, по-висока от пазарната — Отхвърляне на жалба — Член 12, параграф 1, втора алинея и член 24, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2015/158)	38
2022/C 73/46	Дело T-689/20: Решение на Общия съд от 15 декември 2021 г. — НВ/ЕИБ (Публична служба — Персонал на ЕИБ — Уволнение — Явна грешка в преценката — Принцип на добра администрация — Липса на компетентност на автора на акта)	39
2022/C 73/47	Дело T-705/20: Решение на Общия съд от 15 декември 2021 г. — ОI/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Назначаване — Вътрешен конкурс COM/03/AD/18 (AD 6) — Решение името на жалбоподателя да не бъде включено в списъка с резерви от конкурса — Задължение за мотивиране — Поверителност на работата на конкурсната комисия — Несъобщаване на междинните оценки и на претеглянето на съставящите изпита елементи, предвидени в обявлението за конкурс)	39
2022/C 73/48	Дело T-69/21: Решение на Общия съд от 15 декември 2021 г. — Rotondaro/EUIPO — Pollini (COLLINI) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „COLLINI“ — По-ранни словни национална марка и марка на Европейския съюз „POLLINI“ и „STUDIO POLLINI“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	40
2022/C 73/49	Дело T-85/21: Решение на Общия съд от 15 декември 2021 г. — QF/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Назначаване — Вътрешен конкурс COM/03/AD/18 (AD 6) — Решение името на жалбоподателя да не бъде включено в списъка с резерви от конкурса — Задължение за мотивиране — Поверителност на работата на конкурсната комисия — Несъобщаване на междинните оценки и на претеглянето на съставящите изпита елементи, предвидени в обявлението за конкурс)	40
2022/C 73/50	Дело T-515/16: Определение на Общия съд от 29 ноември 2021 г. — Kanellou/Съвет (Публична служба — Длъжностни лица — Реформа на Правилника от 2014 г. — Възстановяване на годишните пътни разноски и предоставяне на дните за пътуване — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)	41

2022/C 73/51	Дело T-521/16: Определение на Общия съд от 29 ноември 2021 г. — Bergallou/Съвет (Публична служба — Договорно наети служители — Реформа на Правилника от 2014 г. — Възстановяване на годишните пътни разноски и предоставяне на дните за пътуване — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)	42
2022/C 73/52	Дело T-522/16: Определение на Общия съд от 29 ноември 2021 г. — Nguyen/Съвет (Публична служба — Договорно наети служители — Реформа на Правилника от 2014 г. — Възстановяване на годишните пътни разноски и предоставяне на дните за пътуване — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)	42
2022/C 73/53	Дело T-524/16: Определение на Общия съд от 29 ноември 2021 г. — Aresu/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Реформа на Правилника от 2014 г. — Дни за пътуване — Отпуск за пътуване до дома — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)	43
2022/C 73/54	Дело T-709/20 R: Определение на председателя на Общия съд от 1 декември 2021 г. — ОЈ/Комисия (Обезпечително производство — Публична служба — Назначаване — Конкурс на общо основание — Решение на EPSO да откаже удължаването на датите на тестовите с въпроси с избор между няколко отговора, които се провеждат на компютър — Молба за постановяване на временни мерки — Липса на неотложност)	44
2022/C 73/55	Дело T-726/20: Определение на Общия съд от 29 ноември 2021 г. — Grupa Azoty и др./Комисия (Жалба за отмяна — Държавни помощи — Насоки относно определени мерки за държавна помощ в контекста на системата за търговия с квоти за емисии на парникови газове след 2021 г. — Сектори, които отговарят на условията — Изключване на сектора за производство на торови продукти — Липса на пряко засягане — Недопустимост)	44
2022/C 73/56	Дело T-741/20: Определение на Общия съд от 29 ноември 2021 г. — Advansa Manufacturing и др./Комисия (Жалба за отмяна — Държавни помощи — Насоки относно определени мерки за държавна помощ в контекста на системата за търговия с квоти за емисии на парникови газове след 2021 г. — Допустими сектори — Изключване на сектора за производство на синтетични или изкуствени влакна — Липса на пряко засягане — Недопустимост)	45
2022/C 73/57	Дело T-744/20: Определение на Общия съд от 30 ноември 2021 г. — Airoldi Metalli/Комисия (Дъмпинг — Внос на екструдирани алуминиеви изделия с произход от Китай — Акт, с който се налага временно антидъмпингово мито — Неподлежащ на обжалване акт — Подготвителен акт — Недопустимост — Окончателно антидъмпингово мито — Отпадане на правния интерес — Липса на основание за произнасяне)	45
2022/C 73/58	Дело T-710/21 R: Определение на председателя на Общия съд от 30 ноември 2021 г. — Roos и др./Парламент (Обезпечително производство — Членове на Парламента — Свързани със здравната криза условия за достъп до сградите на Парламента на неговите три места на работа — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)	46
2022/C 73/59	Дело T-711/21 R: Определение на председателя на Общия съд от 30 ноември 2021 г. — ID и др./Парламент (Обезпечително производство — Публична служба — Свързани със здравната криза условия за достъп до сградите на Парламента на неговите три места на работа — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)	47
2022/C 73/60	Дело T-713/21: Жалба, подадена на 5 ноември 2021 г. — Agentur für Globale Gesundheitsverantwortung/EMA	47
2022/C 73/61	Дело T-733/21: Иск, предявен на 16 ноември 2021 г. — Greenspider/Eismea	48
2022/C 73/62	Дело T-739/21: Жалба, подадена на 19 ноември 2021 г. — Eurecsna/Комисия	49
2022/C 73/63	Дело T-763/21: Жалба, подадена на 7 декември 2021 г. — SE/Комисия	50
2022/C 73/64	Дело T-765/21: Иск, предявен на 7 декември 2021 г. — Imdea Materiales/Комисия	50
2022/C 73/65	Дело T-771/21: Иск, предявен на 11 декември 2021 г. — Bategu Gummitechnologie/Комисия	51
2022/C 73/66	Дело T-772/21: Жалба, подадена на 13 декември 2021 г. — Brobet/EUIPO — Efbet Partners (efbet)	52

2022/C 73/67	Дело T-779/21: Жалба, подадена на 15 декември 2021 г. — Financiere Batteur/EUIPO — Leno Beauty (by L.e.n.o beauty)	53
2022/C 73/68	Дело T-781/21: Жалба, подадена на 18 декември 2021 г. — ЕАА/Комисия	54
2022/C 73/69	Дело T-782/21: Жалба, подадена на 18 декември 2021 г. — ЕАА /Комисия	54
2022/C 73/70	Дело T-784/21: Жалба, подадена на 20 декември 2021 г. — NP/Комисия	55
2022/C 73/71	Дело T-786/21: Жалба, подадена на 20 декември 2021 г. — Team Beverage/EUIPO (TEAM BUSINESS IT DATEN — PROZESSE — SYSTEME)	56
2022/C 73/72	Дело T-787/21: Жалба, подадена на 21 декември 2021 г. — UniSkin/EUIPO — Unicskin (UNISKIN by Dr. Søren Frankild)	57
2022/C 73/73	Дело T-790/21: Жалба, подадена на 22 декември 2021 г. — PL/Комисия	58
2022/C 73/74	Дело T-793/21: Жалба, подадена на 21 декември 2021 г. — Front Polisario/Съвет	59
2022/C 73/75	Дело T-794/21: Жалба, подадена на 22 декември 2021 г. — Wenz Kunststoff/EUIPO — Mouldpro („MOULDPRO“)	61
2022/C 73/76	Дело T-795/21: Жалба, подадена на 22 декември 2021 г. — Protectoplus/EUIPO (Li-SAFE)	61
2022/C 73/77	Дело T-797/21: Жалба, подадена на 23 декември 2021 г. — Gustopharma Consumer Health/EUIPO — Helixor Heilmittel (HELIXORIGINAL)	62
2022/C 73/78	Дело T-798/21: Жалба, подадена на 23 декември 2021 г. — Gustopharma Consumer Health/EUIPO — Helixor Heilmittel (HELIXFORTE)	63
2022/C 73/79	Дело T-800/21: Жалба, подадена на 28 декември 2021 г. — Fieldpoint (Cyprus)/EUIPO (HYPERLIGHTOPTICS)	63
2022/C 73/80	Дело T-801/21: Жалба, подадена на 28 декември 2021 г. — Fieldpoint (Cyprus)/EUIPO (HYPERLIGHTEYEWEAR)	64
2022/C 73/81	Дело T-802/21: Жалба, подадена на 23 декември 2021 г. — just-organic.com/EUIPO (JUST ORGANIC)	65
2022/C 73/82	Дело T-805/21: Жалба, подадена на 23 декември 2021 г. — NS/Парламент	65
2022/C 73/83	Дело T-806/21: Жалба, подадена на 27 декември 2021 г. — NT/ЕМА	66
2022/C 73/84	Дело T-807/21: Жалба, подадена на 29 декември 2021 г. — QI/Комисия	67
2022/C 73/85	Дело T-47/21: Определение на Общия съд от 26 ноември 2021 г. — Cepewa/EUIPO — Out of the blue („LIEBLINGSMENSCH“)	68
2022/C 73/86	Дело T-48/21: Определение на Общия съд от 26 ноември 2021 г. — Cepewa/EUIPO — Out of the blue („Lieblingsmensch“)	68

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2022/C 73/01)

Последна публикация

ОВ С 64, 7.2.2022 г.

Предишни публикации

ОВ С 51, 31.1.2022 г.

ОВ С 37, 24.1.2022 г.

ОВ С 24, 17.1.2022 г.

ОВ С 11, 10.1.2022 г.

ОВ С 2, 3.1.2022 г.

ОВ С 513, 20.12.2021 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (десети състав) от 9 декември 2021 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud — Чешка република) — Kemwater ProChemie s. r. o./Odvolací finanční ředitelství

(Дело C-154/20) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 168 — Право на приспадане на платения по получени доставки данък — Материалноправни условия за правото на приспадане — Качество „данъчнозадължено лице“ на доставчика — Тежест на доказване — Отказ да се признае правото на приспадане, когато действителният доставчик не е известен — Условия)

(2022/C 73/02)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Жалбоподател: Kemwater ProChemie s. r. o.

Ответник: Odvolací finanční ředitelství

Диспозитив

Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че упражняването на правото на приспадане на начисления данък върху добавената стойност (ДДС) трябва да бъде отказано, без да е необходимо данъчната администрация да доказва, че данъчнозадълженото лице е извършило измама с ДДС или че е знаело или е трябвало да знае, че сделката, на която се основава правото на приспадане, е част от такава измама, когато, в случай че действителният доставчик на съответните стоки или услуги не е известен, това данъчнозадължено лице не е доказало, че този доставчик е имал качеството „данъчнозадължено лице“, ако с оглед на фактическите обстоятелства и на информацията, предоставена от посоченото данъчнозадължено лице, липсват необходимите данни, за да се провери, че действителният доставчик е имал такова качество.

⁽¹⁾ ОВ С 209, 22.6.2020 г.

Решение на Съда (втори състав) от 9 декември 2021 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Overijssel — Нидерландия) — XXXX/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-217/20) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2003/88/ЕО — Организация на работното време — Защита на здравето и безопасността на работниците — Член 7, параграф 1 — Право на платен годишен отпуск — Разтер на възнаграждението — Намалено възнаграждение поради неработоспособност)

(2022/С 73/03)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Overijssel

Страни в главното производство

Жалбоподател: XXXX

Ответник: Staatssecretaris van Financiën

Диспозитив

Член 7, параграф 1 от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национални разпоредби и практики, съгласно които в случаите, когато работник в състояние на неработоспособност поради болест упражни правото си на платен годишен отпуск, намалението поради неработоспособността на размера на възнаграждението, което е получавал през референтния период, се взема предвид, за да се определи размерът на възнаграждението, което ще получава по време на платения годишен отпуск.

⁽¹⁾ ОВ C 297, 7.9.2020 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 9 декември 2021 г. (преюдициално запитване от Visoki trgovački sud Republike Hrvatske — Хърватия) — HRVATSKE ŠUME d.o.o., Zagreb, правопреемник на HRVATSKE ŠUME javno poduzeće za gospodarenje šumama i šumskim zemljištima u Republici Hrvatskoj p.o., Zagreb/BP Europa SE, правопреемник на Deutsche BP AG, което от своя страна е правопреемник на The Burmah Oil (Deutschland) GmbH

(Дело C-242/20) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Член 5, точка 3 — Понятие за „дела относно деликт или квазиделикт“ — Съдебно изпълнително производство — Иск за връщане на недължимо платеното поради неоснователно обогатяване — Член 22, точка 5 — Изпълнение на решенията — Изключителна компетентност)

(2022/С 73/04)

Език на производството: хърватски

Запитваща юрисдикция

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Страни в главното производство

Жалбоподател: HRVATSKE ŠUME d.o.o., Zagreb, правопреемник на HRVATSKE ŠUME javno poduzeće za gospodarenje šumama i šumskim zemljištima u Republici Hrvatskoj p.o., Zagreb

Ответник: BP Europa SE, правопреемник на Deutsche BP AG, което от своя страна е правопреемник на The Burmah Oil (Deutschland) GmbH

Диспозитив

- 1) Член 22, точка 5 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че иск за връщане поради неоснователно обогатяване не попада в обхвата на предвидената в тази разпоредба изключителна компетентност дори ако той е предявен, тъй като е изтекъл срокът, в който връщането на неоснователно платените суми в производство по принудително изпълнение може да се поиска в същото изпълнително производство.
- 2) Член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че иск за връщане поради неоснователно обогатяване не попада в обхвата на предвидената в тази разпоредба компетентност.

(¹) ОВ С 262, 10.8.2020 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 9 декември 2021 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Pro Rauchfrei e.V./JS e.K.

(Дело C-370/20) (¹)

(Преюдициално запитване — Производство, представяне и продажба на тютюневи изделия — Директива 2014/40/ЕС — Етикетиране и опаковане — Член 8, параграф 8 — Здравни предупреждения, които се поставят на всяка потребителска опаковка на тютюневите изделия и на всяка външна опаковка — Автомат за продажба на кутии цигари — Здравни предупреждения, които не са видими отвън — Представяне на потребителски опаковки — Понятие за изображение на потребителски опаковки и на всякакви външни опаковки, предназначено за потребителите в Европейския съюз)

(2022/C 73/05)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Pro Rauchfrei e.V.

Ответник: JS e.K.

Диспозитив

- 1) Член 8, параграф 8 от Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия и за отмяна на Директива 2001/37/ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че изображение — което не пресъздава точно потребителска опаковка цигари, но потребителят го асоциира с такава поради оформлението му по отношение на очертания, пропорции, цветове и лого на марката — представлява „изображение на потребителска опаковка“ по смисъла на тази разпоредба.
- 2) Член 8, параграф 8 от Директива 2014/40 трябва да се тълкува в смисъл, че изображение на кутия цигари — което попада в обхвата на тази разпоредба, но на което не са поставени предвидените в дял II, глава II от същата директива здравни предупреждения — не е в съответствие с тази разпоредба дори и ако потребителят има възможност да види предупрежденията върху кутията цигари, отговаряща на това изображение, преди да я закупи.

(¹) ОВ С 390, 16.11.2020 г.

Решение на Съда (десети състав) от 9 декември 2021 г. — Agrochem-Maks d.o.o./Европейска комисия, Кралство Швеция

(Дело C-374/20 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Продукти за растителна защита — Активно вещество — Регламент (ЕО) № 1107/2009 — Член 6, буква е) — Приложение II, точка 2.2 — Понятие за „допълнителна потвърждаваща информация“ — Регламент за изпълнение (ЕС) № 844/2012 — Член 13, параграф 3 — Неподновяване на одобрението на активното вещество оксасулфифон за целта на неговото пускане на пазара — Обхват на решението на държавата членка, с което заявлението за подновяване се обявява за допустимо — Право за тази държава членка и за Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ) да изискват от заявителя представянето на допълнителна информация — Право за докладващата държава членка да измени своя проект на доклад за оценка във връзка с подновяването — Принцип на предпазните мерки)

(2022/C 73/06)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Agrochem-Maks d.o.o. (представители: S. Pappas и A. Pappas, avocats)

Други страни в производството: Европейска комисия (представители: първоначално X. Lewis, I. Naglis и Г. Колева, впоследствие Г. Колева), Кралство Швеция (представители: J. Lundberg, O. Simonsson, C. Meyer-Seitz, A. M. Runeskjöld, H. Shev, H. Eklinder, R. Shahsavan Eriksson и M. Salborn Hodgson)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Agrochem-Maks d.o.o. да понесе освен направените от него съдебни разноски, и тези, направени от Европейската комисия.
- 3) Кралство Швеция понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 329, 5.10.2020 г.

Решение на Съда (осми състав) от 9 декември 2021 г. (преюдициално запитване от County Court at Birkenhead — Обединеното кралство) — BT/Seguros Catalana Occidente, EB

(Дело C-708/20) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански и търговски дела — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела — Компетентност по дела във връзка със застраховането — Искане за обезщетяване на вредите, претърпени от частноправен субект с местоживееене в държава членка след злополука, настъпила в жилище под наем в друга държава членка — Иск, предявен от увреденото лице срещу, от една страна, застрахователя и от друга, застрахования собственик на това жилище — Приложимост на член 13, параграф 3 от този регламент)

(2022/C 73/07)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

County Court at Birkenhead

Страни в главното производство

Ищец: BT

Ответник: Seguros Catalana Occidente, EB

Диспозитив

Член 13, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че по отношение на иск, предявен от увреденото лице пряко срещу застраховател съгласно член 13, параграф 2, съдът на държавата членка, в която посоченото лице има местоживее, не може да обяви, че е компетентен на основание на същия член 13, параграф 3 да се произнесе и по иска за обезщетение, едновременно предявен от това лице срещу притежателя на полицата или застрахования, който има местоживее в друга държава членка и не е бил привлечен в производството от застрахователя.

⁽¹⁾ ОВ С 110, 29.3.2021 г.

Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Stuttgart (Германия), постъпило на 13 октомври 2021 г. — O.K./Mercedes-Benz Bank AG

(Дело C-630/21)

(2022/C 73/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgerichts Stuttgart

Страни в главното производство

Ищец и въззивник: O.K.

Ответник: Mercedes-Benz Bank AG

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли член 14 от Директива 2008/48 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че когато договорът за кредит е изцяло изпълнен от двете страни, потребителят вече няма право на отказ?

2) При отрицателен отговор на първия въпрос:

Трябва ли да се приеме, че член 14 от Директива 2008/48 не допуска правна уредба на държава членка, вследствие от която правото на отказ на потребителя не може вече да се упражнява, когато договорът за кредит е изцяло изпълнен от двете страни?

3) В случай на отрицателен отговор на първия и утвърдителен отговор на втория въпрос:

Трябва ли да се приеме, че член 14, параграф 3 от Директива 2008/48 не допуска правна уредба на държава членка, съгласно която след надлежно упражняване на правото на отказ по член 14, параграф 1 от Директива 2008/48 потребителят има право да иска от кредитора връщане на ползите, които последният е извлякъл от плащанията, направени от потребителя до момента на отказа?

⁽¹⁾ Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ L 133, 2008 г., стр. 66).

Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Słupsku (Окръжен съд Слупск, Полша), постъпило на 25 октомври 2021 г. — Наказателно производство срещу D. K.

(Дело C-647/21)

(2022/C 73/09)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Okręgowy w Słupsku

Страна в главното производство

D. K.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата на основните права да се тълкува в смисъл, че не допуска национални разпоредби като член 47b, параграфи 5 и 6 във връзка с член 30, параграф 1 и член 24, параграф 1 от Закона от 27 юли 2001 г. за устройството на общите съдилища, съгласно които орган на национална юрисдикция, какъвто е председателската колегия на съда, е компетентен да освобождава съдия от същия съд от задължението да разглежда част или всички разпределени му дела, при което:
 - а) в състава на председателската колегия на съда по право участват председатели на съдилища, назначени на тези длъжности от орган на изпълнителната власт като министър на правосъдието, който е и главен прокурор;
 - б) освобождаването на съдията от задължението да разглежда разпределените му дела настъпва без негово съгласие;
 - в) националното право не предвижда критерии, от които трябва да се ръководи председателската колегия на съда при освобождаването на съдията от задължението да разглежда разпределените му дела, нито задължение за мотивиране или съдебен контрол на освобождаването;
 - г) някои членове на председателската колегия на съда са назначени на съдийска длъжност при аналогични обстоятелства като разглежданите в решение на Съда от 15 юли 2021 г., Комисия/Полша (дисциплинарен режим на съдиите) (C-791/19, EU:C:2021:596)?
- 2) Трябва ли посочените в първия въпрос разпоредби, както и принципът на предимство на правото на Съюза да се тълкуват в смисъл, че оправомощават (съответно задължават) национална юрисдикция, сезирана в рамките на наказателно производство, попадащо в приложното поле на Директива 2016/343 ⁽¹⁾, в която съдия е освободен от задължението да разглежда дела по описания в първия въпрос начин, както и всички държавни органи, да не вземат предвид акта на председателската колегия на съда и други последващи актове, като например разпорежданията за преразпределяне на делата, включително на делото в главното производство, без участието на освободения съдия, така че същият да може да продължи да заседава в състава по делото?
- 3) Трябва ли посочените в първия въпрос разпоредби, както и принципът на предимство на правото на Съюза да се тълкуват в смисъл, че изискват във вътрешния правен ред, по наказателни дела, попадащи в приложното поле на Директива 2016/34, да съществуват такива мерки, които да предоставят на страните в производството, какъвто е подсъдимият в главното производство, възможност за проверка и обжалване на посочените в първия въпрос решения, с които се цели промяна в състава на гледащия делото съд и следователно освобождаване по описания в първия въпрос начин на определения до момента съдия от задължението да разгледа това дело?

⁽¹⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невинност и на правото на лица да присъстват на съдебния процес в наказателното производство (ОВ L 65, 2016 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Słupsku (Окръжен съд Слупск, Полша), постъпило на 25 октомври 2021 г. — Наказателно производство срещу M.C., M.F.

(Дело C-648/21)

(2022/C 73/10)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Okręgowy w Słupsku

Страни в главното производство

M.C., M.F.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата на основните права да се тълкува в смисъл, че не допуска национални разпоредби като член 47b, параграфи 5 и 6 във връзка с член 30, параграф 1 и член 24, параграф 1 от Закона от 27 юли 2001 г. за устройството на общите съдилища, съгласно които орган на национална юрисдикция, какъвто е председателската колегия на съда, е компетентен да освобождава съдия от същия съд от задължението да разглежда част или всички разпределени му дела, при което:
 - а) в състава на председателската колегия на съда по право участват председатели на съдилища, назначени на тези длъжности от орган на изпълнителната власт като министъра на правосъдието, който е и главен прокурор;
 - б) освобождаването на съдията от задължението да разглежда разпределените му дела настъпва без негово съгласие;
 - в) националното право не предвижда критерии, от които трябва да се ръководи председателската колегия на съда при освобождаването на съдията от задължението да разглежда разпределените му дела, нито задължение за мотивиране или съдебен контрол на освобождаването;
 - г) някои членове на председателската колегия на съда са назначени на съдийска длъжност при аналогични обстоятелства като разглежданите в решение на Съда от 15 юли 2021 г., Комисия/Полша (дисциплинарен режим на съдиите) (C-791/19, EU:C:2021:596)?
- 2) Трябва ли посочените в първия въпрос разпоредби, както и принципът на предимство на правото на Съюза да се тълкуват в смисъл, че оправомощават (съответно задължават) национална юрисдикция, сезирана в рамките на наказателно производство, попадащо в приложното поле на Директива 2016/343 ⁽¹⁾, в която съдия е освободен от задължението да разглежда дела по описания в първия въпрос начин, както и всички държавни органи, да не вземат предвид акта на председателската колегия на съда и други последващи актове, като например разпорежданията за преразпределяне на делата, включително на делото в главното производство, без участието на освободения съдия, така че същият да може да продължи да заседава в състава по делото?
- 3) Трябва ли посочените в първия въпрос разпоредби, както и принципът на предимство на правото на Съюза да се тълкуват в смисъл, че изискват във вътрешния правен ред, по наказателни дела, попадащи в приложното поле на Директива 2016/34, да съществуват такива мерки, които да предоставят на страните в производството, какъвто е подсъдимият в главното производство, възможност за проверка и обжалване на посочените в първия въпрос решения, с които се цели промяна в състава на гледащия делото съд и следователно освобождаване по описания в първия въпрос начин на определения до момента съдия от задължението да разгледа това дело?

⁽¹⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невинност и на правото на лица да присъстват на съдебния процес в наказателното производство (ОВ L 65, 2016 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof (Австрия), постъпило на 27 октомври 2021 г. — FW, CE

(Дело C-650/21)

(2022/C 73/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподатели: FW, CE

Заинтересовани органи: Landespolizeidirektion Niederösterreich, Finanzamt Österreich

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли правото на Съюза, и по-специално членове 1, 2 и 6 от Директива 2000/78/ЕО ⁽¹⁾ във връзка с член 21 от Хартата на основните права да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, с която схема за определяне на възнагражденията на държавните служители, допускаща дискриминация на основание възраст, се замества със схема за определяне на възнагражденията на държавните служители, при която класирането на даден държавен служител в определена категория на заплащане продължава да се определя в зависимост от релевантния трудов стаж при определяне на категорията на заплащане, изчислен по дискриминационен начин в съответствие със старата схема на възнагражденията за референтен за прекласирането месец (февруари 2015 г.), като на практика е възможна корекция на първоначално установените предходни периоди на заетост чрез определяне на референтна дата за съпоставка, при която обаче по отношение на периодите на заетост, завършени след навършването на 18-годишна възраст, на преразглеждане подлежат само другите подлежащи на зачитане наполовина периоди на заетост, и при която увеличаването с четири години на времето, през което трябва да бъдат взети предвид предходни периоди на заетост, се компенсира от обстоятелството, че при определянето на референтната дата за съпоставка другите подлежащи на зачитане наполовина периоди на заетост се зачитат назад във времето като начална база за изчисление само ако общата им продължителност надвишава четири подлежащи на зачитане наполовина години (фиксирано удържане на четири, подлежащи на зачитане наполовина години)?
2. Следва ли отговорът на първия въпрос да бъде различен по отношение на онези производства, в които макар преди влизането в сила на 2. Dienstrechts-Novelle 2019 (Втори закон за изменение на законодателството в областта на държавната служба от 2019 г.) с окончателно решение вече да е била определена нова референтна дата за целите на повишението, това решение обаче все още не е намерило отражение върху степента на заплащане на държавния служител, тъй като публичният орган все още не е се е произнесъл, прилагайки пряко правото на Съюза, и в които производства понастоящем, отново без да се взема предвид междувременно определената референтна дата за целите на повишението, трябва да се определи нова референтна дата за съпоставка спрямо определената по дискриминационен начин на основание възраст референтна дата за целите на повишението, при положение че другите подлежащи на зачитане наполовина периоди на заетост следва да бъдат съобразени с режима на фиксирано удържане?
3. Трябва ли правото на Съюза, и по-специално членове 1, 2 и 6 от Директива 2000/78/ЕО във връзка с член 21 от Хартата на основните права да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, по силата на която, въпреки преизчисляването на релевантния трудов стаж при определяне на категорията на заплащане и на самата категория на заплащане, периодите заетост, свързана с практическо обучение правоотношение при национален орган на местно самоуправление, следва да бъдат зачетени назад във времето като начална база за изчисление при определянето на референтната дата за съпоставка само ако държавният служител е постъпил на държавна служба след 31 март 2000 г., като в противен случай тези периоди се зачитат назад във времето като начална база за изчисление само като други подлежащи на зачитане наполовина периоди на заетост и следователно следва да бъдат съобразени с режима на фиксирано удържане, като в това отношение тази правна уредба тенденциозно поставя в по-неблагоприятно положение по-старшите държавни служители?

⁽¹⁾ Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, 2000 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7).

Преюдициално запитване от Raad van State (Белгия), постъпило на 29 октомври 2021 г. — VZW Belgische Vereniging van de Industrie van Plantenbeschermingsmiddelen (PHYTOFAR)/Vlaams Gewest

(Дело C-658/21)

(2022/C 73/12)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподател: VZW Belgische Vereniging van de Industrie van Plantenbeschermingsmiddelen (PHYTOFAR)

Отговорник: Vlaams Gewest

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 5, параграф 1 от Директива (ЕС) 2015/1535 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 година, установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите регламенти и правила относно услугите на информационното общество, да се тълкува в смисъл, че за забраната за употреба от потребителите без сертификат за работа с продукти за растителна защита, съдържащи глифозат, върху използвани за лични цели площи, трябва да се счита, че се отнася до технически регламент, за който Европейската комисия трябва да бъде уведомена съгласно тази разпоредба?

⁽¹⁾ ОВ L 241, 2015 г., стр. 1.

**Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof (Австрия), постъпило на 5 ноември 2021 г. —
Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl**

(Дело C-663/21)

(2022/C 73/13)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Ответник: AA

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли като самостоятелен критерий за преценката дали статутът на лице с право на убежище, който статут преди това е бил предоставен на бежанец от компетентния орган, може да бъде отнет на основание, посочено в член 14, параграф 4, буква б) от Директива 2011/95/ЕС ⁽¹⁾, да се извърши претегляне на интереси, така че за отнемането да се изисква обществените интереси от принудителното връщане задължително да имат предимство пред интересите на бежанеца от запазването на закрилата на държавата, предоставяща убежище, като в това отношение осъдителният характер на дадено престъпление и потенциалната заплаха за обществото следва да се съпоставят с интересите на чужденеца от закрила, като бъдат включени обхватът и видът на мерките, на които има опасност той да бъде изложен?
- 2) Допускат ли разпоредбите на Директива 2008/115/ЕО ⁽²⁾, и по-специално членове 5, 6, 8 и 9 от нея, национална правна уредба, която изисква да се издаде решение за връщане на гражданин на трета държава, на който досегашното му право на пребиваване в качеството му на бежанец се отнема чрез отнемане на статута на лице с право на убежище, дори когато още на датата на издаване на решението за връщане е безспорно, че поради принципа на забрана за връщане принудителното отвеждане до границата на страната за неопределен срок е недопустимо и това обстоятелство освен това се установява по начин, който може да породи сила на пресъдено нещо?

⁽¹⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 337, 2011 г., стр. 9).

⁽²⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (ОВ L 348, 2008 г., стр. 98).

**Преюдициално запитване от Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Белгия),
постъпило на 11 ноември 2021 г. — UL, SA Royal Antwerp Football Club/Union royale belge des
sociétés de football association ASBL**

(Дело C-680/21)

(2022/C 73/14)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Страни в главното производство

Жалбоподатели: UL, SA Royal Antwerp Football Club

Ответник: Union royale belge des sociétés de football association ASBL

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 101 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че не допуска плана за „ИТМН“, приет на 2 февруари 2005 г. от изпълнителния комитет на УЕФА, одобрен от 52-те членувачи в УЕФА асоциации на конгреса в Талин от 21 април 2005 г. и прилаган посредством наредби както на УЕФА, така и на членувачите в УЕФА федерации?
- 2) Трябва ли членове 45 ДФЕС и 101 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат прилагането на правилата относно включването в списъка на състава и допускането до участие в мачове на играчи, тренирани на местно ниво, установени в членове P335.11 и P.1422 от Федералния правилник на URBSFA и възпроизведени в член B4.1[12] от дял 4 и в член B6.109 от дял 6 от новия правилник на URBSFA?

Жалба, подадена на 18 ноември 2021 г. от EDP España, S.A. срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 8 септември 2021 г. по дело T-328/18, Naturgy Energy Group/Комисия

(Дело C-693/21 P)

(2022/C 73/15)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: EDP España, S.A. (представители: J. L. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo, V. Romero Algarra, адвокати)

Други страни в производството: Naturgy Energy Group, S.A., по-рано Gas Natural SDG, S.A., Европейска комисия, Viesgo Producción, S.L., правопреемник на Viesgo Generación, S.L.

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да приеме за допустими и основателни твърденията по изложените в настоящата жалба основания,
- да отмени решението на Общия съд от 8 септември 2021 г. по дело T-328/18, Naturgy Energy Group/Комисия,
- да отмени решението на Комисията от 27 ноември 2017 г. относно държавна помощ SA.47912 (2017/NN) ⁽¹⁾ — Екологичен стимул за възлищните електроцентрали, предоставен от Испания, с което се открива официалната процедура по разследване, предвидена в член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз.
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят иска отмяна на обжалваното съдебно решение, като посочва следните основания:

Първо основание: неправилно тълкуване и прилагане от страна на Общия съд на задължението за мотивиране, що се отнася до понятието „избирателност“.

Жалбоподателят поддържа, че Общият съд не извежда правната последица, която в съдебната практика на съдилищата на Съюза се свързва с липсата на мотиви във връзка с избирателността, а именно отмяна на решението за откриване на официалната процедура по разследване, тъй като смята тази практика за неприложима по настоящото дело. Нещо повече, Общият съд се опитал да санира тази липса на мотиви, като в разрез с предвиденото в съдебната практика реконструирал въз основа на отделни точки от въпросното решение някаква наченка на мотиви.

Второ основание: (в случай че според Съда първото основание не е налице) неправилно тълкуване и прилагане от страна на Общия съд на член 107, параграф 1 ДФЕС във връзка с понятието „избирателност“.

По-конкретно, според жалбоподателя Общият съд неправилно е приел, че контролът му се изчерпва с това да установи дали Комисията не е допуснала явна грешка в преценката. Общият съд неправилно се съсредоточил върху въпроса дали страните са успели да докажат „явна“ грешка в анализа на Комисията, а не върху релевантния въпрос, а именно дали направеният от Комисията анализ във връзка с избирателността е погрешен или не. При всяко положение дори приложимият критерий да е бил този, Общият съд трябвало да заключи, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката при проверката дали ли е избирателност.

(¹) ОВ С 80, 2018 г., стр. 20.

Жалба, подадена на 18 ноември 2021 г. от GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG срещу определението, постановено от Общия съд (пети състав) на 9 септември 2021 г. по дело T-881/19, GABO:mi/Комисия

(Дело C-696/21 P)

(2022/C 73/16)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG (представител: Ch. Mayer, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени обжалваното определение, доколкото не е свързано със споразуменията за отпускане на безвъзмездна финансова помощ, подписани от REA или IMI-JU (CANCER-ID, DIACAT, EU-AIMS, EUC²LID, EUROFORGEN, ONCOTRACK, RADAR-CNS), и да разпреди на ответника да заплати 1 304 465,36 EUR, заедно с лихви в размер на 74 024,01 EUR на г-н Ivo-Meinert Willrodt в качеството му на синдик на GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG,
- при условията на евентуалност, да отмени обжалваното определение, доколкото не е свързано със споразуменията за отпускане на безвъзмездна финансова помощ, подписани от REA или IMI-JU (CANCER-ID, DIACAT, EU-AIMS, EUC²LID, EUROFORGEN, ONCOTRACK, RADAR-CNS), и да обяви за допустим иска на жалбоподателя, предявен пред Общия съд на Европейския съюз, и да върне делото на Общия съд на Европейския съюз за постановяване на решение по същество,
- при условията на евентуалност, да отмени обжалваното определение, доколкото не е свързано със споразуменията за отпускане на безвъзмездна финансова помощ, подписани от REA или IMI-JU, и да върне делото на Общия съд на Европейския съюз за ново разглеждане, и
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разходи в производството.

Основания и основни доводи

1. Първо основание за обжалване: нарушение на правото на справедлив съдебен процес посредством неизпълнение на задължението за информиране

Като постановява, че искът е недопустим, без преди това да информира ищеца за предполагаемата неточност, Общият съд нарушава правото на справедлив съдебен процес.

Закрепеното в член 47 от Хартата право следва да води до задължение за полагане на дължимата грижа за страните в производството, което в случая се конкретизира в задължение за изрично информиране на страните за правното становище на съда преди вземането на решение и приканването им да представят коментари или евентуално допълнителни разяснения. Това трябва да е приложимо особено в случай като настоящия, в който очевидно е налице неразбиране относно обхвата на документите, които са на разположение на жалбоподателя (тогава ищец), и в който — съгласно становището на Общия съд — искът просто не е бил подкрепен с достатъчно доказателства.

2. Второ основание за обжалване: неправилно прилагане на член 76, буква г) от Процедурния правилник на Общия съд

Констатацията на Общия съд, че исковата молба не отговаря на изискванията на член 76, буква г) от Процедурния правилник на Общия съд, е опорочена от грешка при прилагане на правото. Общият съд изопачава изискванията във връзка с изложението на основанията на исковата молба съгласно този член.

В частност, противно на приетото от Общия съд, имало е възможност за подходяща защита на Комисията, както и за произнасяне на Общия съд по иска. Това се дължи на самия факт, че Комисията вече е приела претенциите на ищеца.

Освен това исковата молба не е била неясна и неопределена по отношение на претендираните от ищеца суми.

В допълнение, противно на приетото от Общия съд, искът не е бил изцяло неясен; по-специално не е имало „несъгласуваност“ между изтъкнатото правно основание и изложените доводи.

Жалба, подадена на 19 ноември 2021 г. от Naturgy Energy Group, S.A, по-рано Gas Natural SDG, S.A. срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 8 септември 2021 г. по дело T-328/18, Naturgy Energy Group/Комисия

(Дело C-698/21 P)

(2022/C 73/17)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Naturgy Energy Group S.A., по-рано Gas Natural SDG, S.A. (представители: F. González Díaz, J. Blanco Carol, адвокати)

Други страни в производството: Европейска комисия, EDP España, S.A., Viesgo Producción, S.L., правопреемник на Viesgo Generación, S.L.

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- а) да отмени решението на Общия съд от 8 септември 2021 г. по дело T-328/18, Naturgy Energy Group/Комисия;
- б) на основание член 61 от Статута на Съда да се произнесе окончателно по спора, без да връща делото на Общия съд, като отмени Решение C(2017) 7733 final от 27 ноември 2017 г. относно държавна помощ SA.47912 (2017/NN) ⁽¹⁾ — Испания; Екологичен стимул за възлищните електроцентрали;
- в) да осъди Комисията да заплати съдените разноски както по настоящото, така и по производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят посочва две основания в подкрепа на жалбата си:

1. Първо основание — грешка при прилагане на правото във връзка с проверката на мотивите на оспорваното решение, отнасящи се до избираността на спорната мярка

Naturgy смята, че извършената от Общия съд проверка на мотивите на оспорваното решение, отнасящи се до избираността на спорната мярка, е опорочена поради грешка при прилагане на правото.

В обобщение Naturgy смята, че няма как мотивите на решението за откриване на официалната процедура по разследване да са законосъобразни, когато изобщо не споменават сравнителния анализ, който съдебната практика изисква, за да се докаже избирателността на дадена помощ, нито съдържат някакво дори кратко и предварително изложение на съображенията, поради които в съответствие с този анализ спорната мярка може да се приеме за избирателна. Общият съд не можел надлежно да се позове на временния характер на въпросното решение, за да приложи неправилен стандарт за мотивиране. По-точно, предвид това, че решението за откриване на официалната процедура по разследване има за предмет мярка в процес на изпълнение и съответно произвежда сериозни правни последици за получателите по нея, Общият съд трябвало да изиска от Комисията мотиви (дори кратки и временни), съответстващи на стандартите, установени в съдебната практика във връзка с избирателността.

2. Второ основание — грешка при прилагане на правото във връзка с проверката на прилагането на член 107, параграф 1 ДФЕС, що се отнася до избирателността на спорната мярка

Naturgy смята, че изводът от проверката на Общия съд по отношение на констатираната от Комисията избирателност на спорната мярка е опорочен от две грешки при прилагане на правото. Naturgy счита, че Общият съд не само неправилно е приел, че правните критерии за проверката на избирателността на дадена мярка са различни според това дали тя е обект на анализ преди или след откриването на официална процедура по разследване, но и неправилно е обърнал тежестта на доказване и не е констатирал, че Комисията погрешно, предвид мотивите на решението за откриване на официалната процедура по разследване, заключава, че спорната мярка е избирателна, без надлежно да доказва избирателността ѝ.

⁽¹⁾ ОВ С 80, 2018 г., стр. 20.

Преюдициално запитване от Corte costituzionale (Италия), постъпило на 22 ноември 2021 г. — E.D.L.

(Дело C-699/21)

(2022/C 73/18)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte costituzionale

Страна в главното производство

E.D.L.

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 1, параграф 3 от Рамково решение 2002/584/ПВР относно европейската заповед за арест ⁽¹⁾, в светлината на членове 3, 4 и 35 от Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“), да се тълкува в смисъл, че изпълняващият съдебен орган трябва — ако смята, че предаването на лице, страдащо от тежки хронични и потенциално необратими заболявания, би могло да го изложи на риск да претърпи сериозно увреждане на здравето — да поиска от издаващия съдебен орган информацията, която позволява да бъде изключено съществуването на този риск, и да е длъжен да откаже предаването, ако не получи гаранции за това в приемлив срок?

⁽¹⁾ Рамково решение на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (ОВ L 190, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3).

Преюдициално запитване от Corte costituzionale (Италия), постъпило на 22 ноември 2021 г. — O.G.

(Дело C-700/21)

(2022/C 73/19)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte costituzionale

Страна в главното производство

O.G.

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли член 4, точка 6 от [Рамково решение] 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки ⁽¹⁾, тълкуван в светлината на член 1, параграф 3 от същото рамково решение и на член 7 от Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“), правна уредба като италианската, която — в рамките на процедура по европейска заповед за арест с оглед изпълнение на присъда за лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане — абсолютно и автоматично забранява на изпълняващите съдебни органи да откажат предаването на граждани на трети страни, които се намират или пребивават на нейна територия, независимо от връзките, които имат с нея?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, въз основа на какви критерии и предпоставки следва да се приеме, че тези връзки са достатъчно значими, за да наложат на изпълняващия съдебен орган да откаже предаването?

⁽¹⁾ ОВ L 190, 2002 г., стр. 1.

**Преюдициално запитване от Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Люксембург),
постъпило на 1 декември 2021 г. — GV/Caisse nationale d'assurance pension**

(Дело C-731/21)

(2022/C 73/20)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Страни в главното производство

Жалбоподател: GV

Отговорник: Caisse nationale d'assurance pension

Преюдициален въпрос

Допуска ли правото на Европейския съюз, и по-специално членове 18, 45 и 48 от Договора за функционирането на Европейския съюз, както и член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 492/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 година относно свободното движение на работници в Съюза ⁽¹⁾ правна уредба на държава членка като член 195 от люксембургския Кодекс за социална сигурност и членове 3, 4 и 4-1 от изменения Закон от 9 юли 2004 г. за правните последици на някои партньорства, която предвижда, че за отпускане на наследствена пенсия на преживелия партньор от валидно сключено партньорство, вписано в държавата членка по произход, дължима поради упражняване в приемащата държава членка на професионална дейност от починалия партньор, се изисква да е изпълнено условието за вписване на партньорството в регистър в тази държава с цел проверка дали са изпълнени материалноправните изисквания съгласно закона на тази държава членка за признаване на партньорството и за да се гарантира противопоставимостта му на трети лица, докато за отпускане на наследствена пенсия на преживелия партньор от партньорство, сключено в приемащата държава членка, се изисква само партньорството да е било валидно сключено и вписано в съответната държава членка?

⁽¹⁾ ОВ L 141, 2011 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 3 декември 2021 г. от PAO Severstal срещу решението, постановено от Общия съд (десети състав) на 22 септември 2021 г. по дело T-753/16, Severstal/Комисия

(Дело C-747/21 P)

(2022/C 73/21)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: PAO Severstal (представители: M. Krestyanova и N. Tuominen, lawyers)

Други страни в производството: Европейска комисия и Eurofer, European Steel Association, ASBL

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени обжалваното решение,
- да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това,
- при условията на евентуалност, да върне делото за ново разглеждане от Общия съд,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи в производството пред Съда, както и в производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

Жалбата се основава на следните твърдения:

- Първо, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като е тълкувал неправилно член 18, параграф 1 от основния регламент⁽¹⁾ и е направил неточни фактически констатации. Общият съд се основава на схващането, че съответният продукт е полуготово изделие, без да даде обяснение. Това обаче е (бил) първият спорен въпрос между страните. Като не разглежда този спорен въпрос, нито преценява значението му за прилагането на член 18 параграф 1, Общият съд не разбира, че без да се разреши това първо разногласие между страните е невъзможно да се направи извод дали Комисията е приложила правилно член 18, параграф 1 в настоящото производство.
- Второ, Общият съд е допуснал явна грешка в преценката при тълкуването на член 9, параграф 4 от основния регламент, като не е разгледал основни доводи или не е изложил мотиви. Под закрилата на Общия съд Комисията несъмнено е превишила пределите на разследвания период, като е избрала 2008 г. за „най-скорошната представителна година“, която не е засегната от финансовата криза. В тази връзка жалбоподателят твърди, че констатацията в обжалваното съдебно решение за наличието на вреда е опорочена, тъй като не произтича от претегляне на положителните и на отрицателните релевантни фактори. В този контекст жалбоподателят твърди, че намалението на производствените разходи на промишлеността на Съюза следва също да се свърже, наред с други фактори, с положението на промишлеността на Съюза след световната финансова криза от 2012 г. Общият съд обаче отказва дори да разгледа дали финансовата криза е засегнала и механизма на настъпване на вредата.
- Трето, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като е тълкувал неправилно член 2, параграф 9 от основния регламент и не е разгледал всички доводи, някои от които изтъкнати от самия Общ съд. Общият съд не зачита собствената си практика, като незаконосъобразно приема, че корекциите по член 2, параграф 9 могат да се използват по аналогия и за изчисляването на маржа на вредата. Корекцията за разходи за продажба, общи и административни разходи и печалба на експортната цена CIF на жалбоподателя за целите на маржа на вредата е неподходяща, неоснователна и съставлява явна грешка в преценката, тъй като единствената релевантна експортна цена е действителната свободна пазарна цена CIF на границата на Съюза при навлизане на пазара на Съюза и конкурентната свободна пазарна цена на промишлеността на Съюза. Становището на жалбоподателя намира подкрепа в решение на Общия съд, T-383/17, Hansol Paper/Комисия⁽²⁾ (т. 196—204).

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, 2009 г., стр. 51).

⁽²⁾ Решение на Общия съд от 2 април 2020 г. (дело T-383/17, Hansol Paper/Комисия, EU:T:2020:139).

**Жалба, подадена на 3 декември 2021 г. от Novolipetsk Steel PAO срещу решението, постановено от
Общия съд (десети състав) на 22 септември 2021 г. по дело T-752/16, NLMK/Комисия**

(Дело C-748/21 P)

(2022/C 73/22)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Novolipetsk Steel PAO (представители: M. Krestyanova и N. Tuominen, lawyers)

Други страни в производството: Европейска комисия и Eurofer, European Steel Association, ASBL

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени обжалваното решение,
- да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това,
- при условията на евентуалност, да върне делото за ново разглеждане от Общия съд,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи в производството пред Съда, както и в производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

Жалбата се основава на следните твърдения:

- Първо, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като е тълкувал неправилно член 18, параграф 1 от основния регламент⁽¹⁾, направил е неточни фактически констатации и е изопачил доказателствата. Общият съд се основава на схващането, че съответният продукт е полуготово изделие и не излага никакви мотиви за причините, поради които просто възприема становището на Комисията по този въпрос. Това обаче е първият спорен въпрос между страните и влияе значително върху начина, по който трябва да се приложи член 18, параграф 1 от основния регламент. Като не разглежда този спорен въпрос, нито преценява значението му за прилагането на член 18 параграф 1, Общият съд не разбира, че без да се разреши това първо разногласие между страните е невъзможно да се направи извод дали Комисията е приложила правилно член 18, параграф 1 в настоящото производство.
- Второ, Общият съд е допуснал явна грешка в преценката при тълкуването на член 9, параграф 4 от основния регламент, като не е разгледал основни доводи или не е изложил мотиви. Под закрилата на Общия съд Комисията несъмнено е превишила пределите на разследвания или на съответния период, като е избрала 2008 г. за „най-скорошната представителна година“ след финансовата криза. В тази връзка жалбоподателят твърди, че констатацията в обжалваното съдебно решение за наличието на вреда е опорочена, тъй като не произтича от претегляне на положителните и на отрицателните релевантни фактори. В този контекст жалбоподателят твърди, че намалението на производствените разходи на промишлеността на Съюза следва също да се свърже, наред с други фактори, с положението на промишлеността на Съюза след световната финансова криза от 2012 г. Общият съд обаче отказва дори да разгледа дали финансовата криза е засегнала и механизма на настъпване на вредата.
- Трето, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като е тълкувал неправилно член 2, параграф 9 от основния регламент и не е разгледал всички доводи, някои от които изтъкнати от самия Общ съд. Общият съд не зачита собствената си практика, като незаконосъобразно приема, че корекциите по член 2, параграф 9 могат да се използват по аналогия и за изчисляването на маржа на вредата. Корекцията за разходи за продажба, общи и административни разходи и печалба на експортната цена CIF на жалбоподателя за целите на маржа на вредата е неподходяща, неоснователна и съставлява явна грешка в преценката, тъй като единствената релевантна експортна цена е действителната свободна

пазарна цена CIF на границата на Съюза при навлизане на пазара на Съюза и конкурентната свободна пазарна цена на промишлеността на Съюза. Становището на жалбоподателя намира подкрепа в решение на Общия съд, Hansol Paper/Комисия, T-383/17 ⁽²⁾ (т. 196—204).

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, 2009 г., стр. 51).

⁽²⁾ Решение на Общия съд от 2 април 2020 г. (дело T-383/17, Hansol Paper/Комисия, EU:T:2020:139).

Жалба, подадена на 8 декември 2021 г. от Marián Košner срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 29 септември 2021 г. по дело T-528/20, Košner/Europol

(Дело C-755/21 P)

(2022/C 73/23)

Език на производството: словашки

Страни

Жалбоподател: Marián Košner (представители: M. Mandzák и M. Para, advokáti)

Други страни в производството: Агенция на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането, Кралство Испания

Искания на жалбоподателя

- изцяло да се отмени обжалваното съдебно решение,
- делото да се върне на Общия съд за ново разглеждане,
- Общият съд да бъде осъден да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две вредоносни събития. Той обжалва общо на шест основания. Общият съд допуснал грешка от правна страна и неправилно приложил материалното право, по-конкретно що се отнася до солидарната отговорност на ответника и държавата членка за причинената вреда, дал неправилно тълкуване на националното право, неправилно констатирал липса на причинно-следствена връзка между поведението на ответника и вредата, не мотивирал в достатъчна степен обжалваното съдебно решение и изопачил доказателствата.

Жалба, подадена на 10 декември 2021 г. от TUIfly GmbH срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 29 септември 2021 г. по дело T-447/18, TUIfly GmbH/Европейска комисия

(Дело C-763/21 P)

(2022/C 73/24)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: TUIfly GmbH (представители: L. Giesberts и D. J. Westarp, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- изцяло да отмени решението на Общия съд на Европейския съюз от 29 септември 2021 г. по дело T-447/18, както и да отмени членове 7 и 8, а също и членове 9, 10 и 11, доколкото последните се отнасят до членове 7 и 8, от Решение (ЕС) 2018/628 на ответника от 11 ноември 2016 година относно държавна помощ SA.24221 (2011/C) (ex 2011/NN), приведена в действие от Австрия в полза на летище Клагенфурт, Ryanair и други авиокомпани, ползващи летището (ОВ L 107, 2018 г., стр. 1),
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски в производствата на двете инстанции.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания за обжалване.

Първо, Общият съд постановил обжалваното съдебно решение при неправилно тълкуване на член 107, параграф 1 ДФЕС и съответно в нарушение на правото на Съюза. В рамките на член 107, параграф 1 ДФЕС, при прилагането на принципа на инвеститора в условията на пазарна икономика Общият съд излязъл извън границите на допустимото тълкуване на правото на Съюза.

От една страна, също както Комисията, Общият съд неправилно приел, че на жалбоподателя е предоставено предимство. В това отношение при прилагането на принципа на инвеститора в условията на пазарна икономика Общият съд възприел редица правно недопустими съображения. Най-напред, той тълкувал член 107, параграф 1 ДФЕС не строго обективно, а субективно. Във връзка с това Общият съд (също както Комисията) се основал на обстоятелството, че държавата членка не е изготвила бизнес планове преди сключването на споразуменията. Към онзи момент обаче това не се изисквало от съдебната и административната практика, така че Общият съд се произнесъл в нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания и на забраната за прилагане на правните норми с обратна сила.

По-нататък, Общият съд основал анализа си на рентабилността единствено на краткосрочни съображения за рентабилността, въпреки че този подход бил в противоречие с материалното право съгласно практиката на европейските съдилища и не отговарял на административната практика към меродавния момент. Във връзка с това Общият съд недопустимо приложил с обратна сила спрямо споразуменията насоките в областта на въздухоплаването, които Комисията приема едва след сключването на маркетинговите споразумения. Освен това той приложил тези насоки неправилно. Общият съд също така мотивирал констатациите си с някои особености на нискобюджетния авиосектор, каквито към меродавния момент не съществували.

Жалбоподателят изтъква, че при надлежно отчитане на дългосрочни съображения за рентабилността и без посочените нарушения е трябвало да се достигне до извод, че не е налице помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

Второ, жалбоподателят се оплаква, че що се отнася до възможната обоснованост на помощите, Общият съд е приложил неправилно член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС и е изпаднал в очевидни противоречия.

Най-напред, избраният от Общия съд критерий за преценка (основан само на рентабилността на някои от обслужваните от жалбоподателя въздушни връзки) бил неправилен от материалноправна страна, тъй като не бил съобразен с изискването от системата на закона за разграничение между плоскостта на фактите и плоскостта на обосновката. Освен това този критерий изобщо не съответствал на релевантната към меродавния момент административна и съдебна практика (особено що се отнася до маркетинговите споразумения от 2003 г.). Също така, за разлика от подхода му към помощите, отпуснати на летището, по отношение на жалбоподателя Общият съд неправилно оставил изцяло без внимание въпроса за транспортните нужди на регион Каринтия. Това представлявало непреодолимо противоречие в преценката му, като се има предвид сходството и дори съпадението на интересите във връзка с помощите, отпуснати на летището и на жалбоподателя. Общият съд не съобразил основни изисквания на член 107, параграф 3 ДФЕС и съответно се произнесъл в нарушение на тази разпоредба.

Жалбоподателят поддържа, че при правилно прилагане на член 107, параграф 3 ДФЕС е трябвало да се приеме, че помощите са обосновани.

Жалба, подадена на 15 декември 2021 г. от Oriol Junqueras i Vies срещу определението, постановено от Общия съд (шести състав) на 5 октомври 2021 г. по дело T-613/20, Junqueras i Vies/Парламент

(Дело C-780/21 P)

(2022/C 73/25)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Oriol Junqueras i Vies (представител: M. Marsal i Ferret, abogado)

Друга страна в производството: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

Първо — да отмени определението от 5 октомври 2021 г., постановено от Общия съд на Европейския съюз (шести състав) по дело T-613/20.

Второ — да обяви настоящата жалба за напълно допустима.

Трето — да върне делото, така че, след като жалбата бъде обявена за допустима, шести състав на Общия съд на Европейския съюз да може да продължи с разглеждането на производството.

Четвърто — да осъди Европейския парламент да заплати съдебните разноски по възражението за недопустимост и по настоящото производство по обжалване.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата се изтъкват 5 основания със следните правни обосновки:

Първо: определението нарушава изискванията на правото на ефективни правни средства за защита (член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, член 6 от ЕКПЧ и член 13 от ЕКПЧ), тъй като с решението за обявяване на жалбата за недопустима (и решенията за отказ от съединяване на дела и за отказ от спиране на производството) лишава от каквото и да е полезно действие решението на Съда по дело C-115/21 [P] и това, което може да постанови самият Общ съд по дело T-24/20 ⁽¹⁾, ако делото бъде върнато. Това е така, защото Общият съд също е допуснал грешка при прилагане на правото във връзка с тълкуването на правните последици от съдебните решения, които може да се постановят по дела T-24/20 и C-115/21 [P]. Общият съд смята, че е необходимо ново решение на националните органи на Кралство Испания, за да бъде възстановен г-н Junqueras на мястото му в Парламента, докато действието на съдебно решение в полза на неговите искания би било г-н Junqueras да запази мястото си в Парламента.

Второ: Обжалваното определение неправилно тълкува установените в съдебната практика изисквания, за да се приеме, че е налице пряко засягане от спорния акт, поради което погрешно прави извода, че жалбоподателят не е процесуално легитимиран съгласно член 263 ДФЕС. Определението лишава от полезно действие съдебните решения, които могат да бъдат постановени по дела C-115/21 [P] и T-24/20, като според него, ако актът не е бил приет, мястото на г-н Junqueras щеше да продължи да е свободно и нямаше да има пречка той да го заеме отново, а правата му — да бъдат възстановени.

Трето: Определението нарушава правото на равенство (член 20 от Хартата на Европейския съюз) и на ефективни правни средства за защита (член 47 от Хартата на Европейския съюз). То тълкува погрешно, че нарушението на посочените права се проявява единствено в дебата по съществуващото на спора, докато, ако г-н Junqueras беше третиран по същия начин като члена на ЕП [член на Европейския парламент], адресат на спорния акт (директен ефект на действието на решението на Съда от 19 декември 2019 г. по дело C-502/19 ⁽²⁾ и решение на Е[вропейския] п[арламент], което противоречи на съобщеното от Кралство Испания), нямаше да се стигне до постановяването на спорния сега акт, тъй като г-н Junqueras щеше да продължи да заема мястото си в Парламента. Нарушаването на правото на равенство и на ефективни правни средства за защита са индикация за пряко засягане на г-н Junqueras, което го легитимира процесуално съгласно член 263, алинея четвърта ДФЕС.

Четвърто: Определението тълкува неправилно действието на Хартата на Европейския съюз. Определението не приема, че прякото засягане от спорния акт на правата, произтичащи от Хартата, е източник на процесуална легитимация съгласно член 263, четвърта алинея ДФЕС, и не признава, че в случая, който е предмет на разглеждане, не са изменени правомощията за упражняване на съдебен контрол съгласно правото на Съюза, тъй като не може да се изисква от г-н Junquegas да обжалва в Испания акт, с който се обявява овакантяването на мястото, на което би искал да бъде възстановен, поради което определението е правно опорочено.

Пето: Определението прилага погрешно принципите на ефективност и на предимство на правото на ЕС. Определението допуска грешка при прилагане на правото, като не установява, че спорният акт е решение, което упорства в желанието да се лиши от каквото и да е полезно действие решението на Съда от 19 декември 2019 г., постановено по дело C-502/19, което нарушава както правото на ефективни правни средства за защита по член 47 от Хартата във варианта му на точно изпълнение на съдебните решения, поради което г-н Junquegas е процесуално легитимиран в съответствие с член 263, четвърта алинея ДФЕС.

⁽¹⁾ Решение от 15 декември 2020 г., Junquegas i Vies/Parlamento (T-24/20, EU:T:2020:601).

⁽²⁾ Решение от 19 декември 2019 г., Junquegas Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115).

**Жалба, подадена на 16 декември 2021 г. от Covestro Deutschland AG срещу решението,
постановено от Общия съд (трети състав) на 6 октомври 2021 г. по дело T-745/18, Covestro
Deutschland AG/Европейска комисия**

(Дело C-790/21 P)

(2022/C 73/26)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Covestro Deutschland AG (представители: T. Hartmann, M. Kachel и D. Fouquet, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Европейска комисия, Федерална република Германия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

1. да отмени решението на Общия съд на Европейския съюз от 6 октомври 2021 г. по дело T-745/18, както и да отмени решението на Европейската комисия от 28 май 2018 година, SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN), C(2018) 3166, за 2012 г. и 2013 г.;
2. при условията на евентуалност, да отмени обжалваното съдебно решение и да отмени спорното решение на Комисията по отношение на жалбоподателя;
3. при условията на евентуалност спрямо искането по точка 1, да отмени обжалваното съдебно решение и да върне делото на Общия съд за ново разглеждане с указания за отмяна на спорното решение на Комисията;
4. при условията на евентуалност спрямо искането по точка 2, да отмени обжалваното съдебно решение и да върне делото на Общия съд за ново разглеждане с указания за отмяна на спорното решение на Комисията по отношение на жалбоподателя;
5. да осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания за обжалване.

Първо и второ основание: нарушение на правото на изслушване и неизпълнение на задължението за мотивиране

По първите две основания за обжалване жалбоподателят поддържа, че Общият съд се е произнесъл в нарушение на процесуалните изисквания на правото на Съюза, а именно в нарушение на правото на жалбоподателя да бъде изслушан и в нарушение на задължението си да мотивира своите актове. Вследствие на тези нарушения Общият съд достигнал до неправилен извод за наличие на държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

Първото твърдение на жалбоподателя по тези две основания за обжалване е, че при разглеждането на въпроса за държавния контрол Общият съд не е взел предвид довода на жалбоподателя относно определянето на размера на допълнителната такса по член 19, параграф 2 от германската Stromnetzentgeltverordnung (Наредба за таксите за електроенергийната мрежа, наричана по-нататък „StromNEV“) (т. 8 от обжалваното съдебно решение).

Второто твърдение на жалбоподателя по тези две основания за обжалване е, че Общият съд не е взел предвид довода му относно определянето на размера на допълнителната такса по член 19, параграф 2 от StromNEV (т. 12, 94, 103, 129, 135 и 146 от обжалваното съдебно решение).

Третото твърдение на жалбоподателя по тези две основания за обжалване е, че Общият съд не е взел предвид довода му относно липсата на компенсация за всички претърпени загуби на приходи и направени разходи вследствие на въведените хипотези на освобождаване от мрежови такси (т. 130 и 143 от обжалваното съдебно решение).

Четвъртото твърдение на жалбоподателя по тези две основания за обжалване е, че при разглеждането на въпроса дали ресурсите са държавни Общият съд не е взел предвид довода му относно недействителността на решението на Bundesnetzagentur (Федерална мрежова агенция, Германия) от 2011 г. (т. 107 и 125 от обжалваното съдебно решение).

Трето основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС

По-нататък, по третото основание за обжалване жалбоподателят поддържа, че Общият съд се е произнесъл в нарушение на материалните разпоредби на правото на Съюза, когато е окачествил допълнителната такса по член 19, параграф 2 от StromNEV като държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС (т. 78—145 от обжалваното съдебно решение).

В това отношение, първо, жалбоподателят се оплаква, че Общият съд е основал преценката си на погрешни от правна страна критерии в областта на държавните помощи, когато е приел, че спорната допълнителна такса представлява предимство. Общият съд неправилно констатирал наличие на предимство и не съобразил факта, че поради естеството на нещата и поради системата на StromNEV не е налице селективност.

Второ, жалбоподателят се оплаква, че Общият съд неправилно е окачествил допълнителната такса по член 19, параграф 2 от StromNEV като помощ, предоставена чрез ресурси на държавата. В това отношение била неправилна още отправната точка за анализа на Общия съд по въпроса дали ресурсите са държавни, а и Общият съд погрешно заключил, че е налице налог и че това е индигия, че става дума за ресурси на държавата.

Трето, жалбоподателят се оплаква и че Общият съд неправилно е потвърдил наличието на държавен контрол над ресурсите от допълнителната такса по член 19, параграф 2 от StromNEV.

Четвърто основание: нарушение на забраната за дискриминация

Накрая, по четвъртото основание за обжалване жалбоподателят се оплаква, че е допуснато нарушение на забраната за дискриминация, поради това че Общият съд, първо, не е взел предвид наличието на противоположна разлика в третирането, произтичаща от възстановяването на помощите, разпоредено от Комисията в спорното ѝ решение, спрямо преходния режим по член 32, параграф 7 от StromNEV от 2013 г., второ, въвел е недопустима диференциация между потребителите на базова електроенергия и трето, необосновано е третирали еднакво антицикличните потребители и потребителите на базова електроенергия (т. 192—210 от обжалваното съдебно решение).

Жалба, подадена на 16 декември 2021 г. от Федерална република Германия срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 6 октомври 2021 г. по дело T-745/18, Covestro Deutschland AG/Европейска комисия

(Дело C-791/21 P)

(2022/C 73/27)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: J. Möller и R. Kanitz)

Други страни в производството: Covestro Deutschland AG, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени решението на Общия съд на Европейския съюз от 6 октомври 2021 г. по дело T-745/18, доколкото с него първоинстанционната жалба е отхвърлена като неоснователна,
- на основание член 61, първа алинея от Статута на Съда да отмени решението на Комисията от 28 май 2018 година относно схема за помощ SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN), приведена в действие от Германия за потребители на базова електроенергия съгласно член 19 от StromNEV, C(2018) 3166 final, за 2012 г. и 2013 г.,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи в производствата пред Общия съд и пред Съда.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква едно основание за обжалване, а именно нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС. Общият съд неправилно приел, че режимът по член 19, параграф 2 от германската Stromnetzentgeltverordnung (Наредба за таксите за електроенергийната мрежа, StromNEV) представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

Първо, във връзка с преценката дали мрежовите такси са държавни Общият съд неправилно установил, че наличието на задължителна вноска в тежест на крайните клиенти или потребители и държавният контрол върху средствата или управителите на тези средства са два признака, които са „алтернативни“.

Второ, във връзка с преценката дали е налице „задължителна вноска в тежест на крайните клиенти или потребители“ Общият съд неправилно приел, че за тази преценка е без значение отношението между доставчика на електроенергия и крайните клиенти. Освен това Общият съд неправилно приел за критерий задължението за събиране, а не законоустановеното задължение за плащане на мрежовите такси.

Трето, във връзка с преценката дали е налице държавен контрол или право на разпореждане Общият съд неправилно приел, че изключителното предназначение на събираните мрежови такси не е пречка да се заключи, че държавата може да се разпорежда с тези средства.

Жалба, подадена на 16 декември 2021 г. от AZ срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 6 октомври 2021 г. по дело T-196/19, AZ/Комисия

(Дело C-792/21 P)

(2022/C 73/28)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: AZ (представители: T. Hartmann, D. Fouquet и M. Kachel, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Европейска комисия, Федерална република Германия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

1. а) да отмени решението на Общия съд на Европейския съюз от 6 октомври 2021 г. по дело T-196/19, както и да отмени решението на Европейската комисия от 28 май 2018 година, SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN), C(2018) 3166, за 2012 г. и 2013 г.;
- б) при условията на евентуалност спрямо искането по буква а), да отмени обжалваното съдебно решение и да отмени спорното решение на Комисията по отношение на жалбоподателя;

2. при условията на евентуалност спрямо искането по точка 1:

- а) да отмени обжалваното съдебно решение, както и да отмени спорното решение на Комисията в частта, в която се разпорежда възстановяване на поне 20 % от публикуваните мрежови такси за потребителите на базова електроенергия с годишно потребление от минимум 7 000 часа използване, възстановяване на поне 15 % от публикуваните мрежови такси за потребителите на базова електроенергия с годишно потребление от минимум 7 500 часа използване и възстановяване на поне 10 % от публикуваните мрежови такси за потребителите на базова електроенергия с годишно потребление от минимум 8 000 часа използване, а за останалата част — да върне делото на Общия съд за ново разглеждане на искането по точка 1, буква а) от първоинстанционната жалба с указания за отмяна на спорното решение на Комисията и в останалата му част;
- б) при условията на евентуалност спрямо искането по буква а), да отмени обжалваното съдебно решение, както и да отмени спорното решение на Комисията по отношение на жалбоподателя в частта, в която се разпорежда възстановяване на поне 20 % от публикуваните мрежови такси за потребителите на базова електроенергия с годишно потребление от минимум 7 000 часа използване, а за останалата част — да върне делото на Общия съд за ново разглеждане на искането по точка 1, буква б) от първоинстанционната жалба с указания за отмяна на спорното решение на Комисията в неговата цялост [или „и в останалата му част“] по отношение на жалбоподателя;

3. при условията на евентуалност спрямо искането по точка 2:

- а) да отмени обжалваното съдебно решение и да върне делото на Общия съд за ново разглеждане на искането по точка 1, буква а) от първоинстанционната жалба с указания за отмяна на спорното решение на Комисията;
- б) при условията на евентуалност спрямо искането по буква а), да отмени обжалваното съдебно решение и да върне делото на Общия съд за ново разглеждане на искането по точка 1, буква б) от първоинстанционната жалба с указания за отмяна на спорното решение на Комисията по отношение на жалбоподателя;

4. при условията на евентуалност спрямо искането по точка 3:

- а) да отмени обжалваното съдебно решение, както и да отмени спорното решение на Комисията в частта, в която се разпорежда възстановяване на поне 20 % от публикуваните мрежови такси за потребителите на базова електроенергия с годишно потребление от минимум 7 000 часа използване, възстановяване на поне 15 % от публикуваните мрежови такси за потребителите на базова електроенергия с годишно потребление от минимум 7 500 часа използване и възстановяване на поне 10 % от публикуваните мрежови такси за потребителите на базова електроенергия с годишно потребление от минимум 8 000 часа използване;
- б) при условията на евентуалност спрямо искането по буква а), да отмени обжалваното съдебно решение, както и да отмени спорното решение на Комисията по отношение на жалбоподателя в частта, в която се разпорежда възстановяване на поне 20 % от публикуваните мрежови такси за потребителите на базова електроенергия с годишно потребление от минимум 7 000 часа използване;

5. при условията на евентуалност спрямо искането по точка 4:

- а) да отмени обжалваното съдебно решение и да върне делото на Общия съд за ново разглеждане на искането по точка 2, буква а) от първоинстанционната жалба с указания за отмяна на спорното решение на Комисията в частта, в която се разпорежда възстановяване на поне 20 % от публикуваните мрежови такси за потребителите на базова електроенергия с годишно потребление от минимум 7 000 часа използване, възстановяване на поне 15 % от публикуваните мрежови такси за потребителите на базова електроенергия с годишно потребление от минимум 7 500 часа използване и възстановяване на поне 10 % от публикуваните мрежови такси за потребителите на базова електроенергия с годишно потребление от минимум 8 000 часа използване;
- б) при условията на евентуалност спрямо искането по буква а), да отмени обжалваното съдебно решение и да върне делото на Общия съд за ново разглеждане на искането по точка 2, буква б) от първоинстанционната жалба с указания за отмяна на спорното решение на Комисията по отношение на жалбоподателя в частта, в която се разпорежда възстановяване на поне 20 % от публикуваните мрежови такси за потребителите на базова електроенергия с годишно потребление от минимум 7 000 часа използване;

6. да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, включително адвокатски и пътни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания за обжалване.

Първо и второ основание: нарушение на правото на изслушване и неизпълнение на задължението за мотивиране

По първите две основания за обжалване жалбоподателят поддържа, че Общият съд се е произнесъл в нарушение на процесуалните изисквания на правото на Съюза, а именно в нарушение на правото на жалбоподателя да бъде изслушан и в нарушение на задължението си да мотивира своите актове. Вследствие на тези нарушения Общият съд достигнал до неправилен извод за наличие на недопустима държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

Първото твърдение на жалбоподателя по тези две основания за обжалване е, че Общият съд не е взел предвид довода му за грешка при определянето на референтната уредба, въз основа на която се преценява наличието на селективно предимство (т. 8, 117 и 127 от обжалваното съдебно решение).

Второто твърдение на жалбоподателя по тези две основания за обжалване е, че Общият съд не е взел предвид довода му относно определянето на размера на допълнителната такса по член 19, параграф 2 от германската Stromnetzentgeltverordnung (Наредба за таксите за електроенергийната мрежа, наричана по-нататък „StromNEV“) (т. 12, 68, 100 и 101 от обжалваното съдебно решение).

Третото твърдение на жалбоподателя по тези две основания за обжалване е, че при разглеждането на въпроса дали ресурсите са държавни Общият съд не е взел предвид довода му относно липсата на компенсация за всички претърпени загуби на приходи и направени разходи вследствие на въведените хипотези на освобождаване от мрежови такси (т. 95 и 96 от обжалваното съдебно решение).

Четвъртото твърдение на жалбоподателя по тези две основания за обжалване е, че при разглеждането на въпроса дали ресурсите са държавни Общият съд не е взел предвид довода му относно недействителността на решението на Bundesnetzagentur (Федерална мрежова агенция, Германия) от 2011 г. (т. 76 от обжалваното съдебно решение).

Трето основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС

По-нататък, по третото основание за обжалване жалбоподателят поддържа, че Общият съд се е произнесъл в нарушение на материалните разпоредби на правото на Съюза, когато е окачествил допълнителната такса по член 19, параграф 2 от StromNEV като държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

В това отношение, първо, жалбоподателят се оплаква, че Общият съд е основал преценката си на погрешни от правна страна критерии в областта на държавните помощи, що се отнася до наличието на налог по смисъла на правилата за държавните помощи и до наличието на държавен контрол (т. 77, 83, 86 и 101 от обжалваното съдебно решение).

Второ, жалбоподателят се оплаква, че в резултат от изопачено представяне на националното право Общият съд неправилно е окачествил допълнителната такса по член 19, параграф 2 от StromNEV като налог по смисъла на правилата за държавните помощи въпреки липсата на задължение за събирането ѝ в тежест на мрежовите оператори и на задължение за плащането ѝ в тежест на крайните клиенти или потребители на електроенергия и въпреки факта, че мрежовите оператори не получават компенсация за всички загуби и разходи (т. 68 и 75—115 от обжалваното съдебно решение).

Трето, жалбоподателят се оплаква, че в резултат от изопачено представяне на националното право Общият съд неправилно е потвърдил наличието на държавен контрол над допълнителната такса по член 19, параграф 2 от StromNEV, тъй като се е основал на допускането, че е налице задължение за събиране и пълно покриване на разходите, и е приел, че Федералната мрежова агенция е определяла размера на допълнителната такса (т. 100—112 от обжалваното съдебно решение).

Четвърто, жалбоподателят се оплаква, че в резултат от изопачено представяне на националното право Общият съд е определил непълно и неточно референтната уредба (т. 8 и 128—131 от обжалваното съдебно решение).

Четвърто основание: нарушение на забраната за дискриминация

Накрая, по четвъртото основание за обжалване жалбоподателят се оплаква, че е допуснато нарушение на забраната за дискриминация, поради това че Общият съд не е взел предвид наличието на противоположна разлика в третирането, произтичаща от възстановяването на помощите, разпоредено от Комисията в спорното ѝ решение, спрямо преходния режим по член 32, параграф 7 от StromNEV от 2013 г. и затова е отрекъл наличието на нарушение на възприетия в правото на Съюза общ принцип за равно третиране (т. 141 от обжалваното съдебно решение).

Жалба, подадена на 16 декември 2021 г. от Федерална република Германия срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 6 октомври 2021 г. по дело T-196/19, AZ/Комисия

(Дело C-793/21 P)

(2022/C 73/29)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: J. Möller и R. Kanitz)

Други страни в производството: AZ, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени решението на Общия съд на Европейския съюз от 6 октомври 2021 г. по дело T-196/19, доколкото с него първоинстанционната жалба е отхвърлена като неоснователна,
- на основание член 61, първа алинея от Статута на Съда да отмени решението на Комисията от 28 май 2018 година относно схема за помощ SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN), приведена в действие от Германия за потребители на базова електроенергия съгласно член 19 от StromNEV, C(2018) 3166 final, за 2012 г. и 2013 г.,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи в производствата пред Общия съд и пред Съда.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква едно основание за обжалване, а именно нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС. Общият съд неправилно приел, че режимът по член 19, параграф 2 от германската Stromnetzentgeltverordnung (Наредба за таксите за електроенергийната мрежа, StromNEV) представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

Първо, във връзка с преценката дали мрежовите такси са държавни Общият съд неправилно установил, че наличието на задължителна вноска в тежест на крайните клиенти или потребители и държавният контрол върху средствата или управителите на тези средства са два признака, които са „алтернативни“.

Второ, във връзка с преценката дали е налице „задължителна вноска в тежест на крайните клиенти или потребители“ Общият съд неправилно приел, че за тази преценка е без значение отношението между доставчика на електроенергия и крайните клиенти. Освен това Общият съд неправилно приел за критерий задължението за събиране, а не законоустановеното задължение за плащане на мрежовите такси.

Трето, във връзка с преценката дали е налице държавен контрол или право на разпореждане Общият съд неправилно приел, че изключителното предназначение на събираните мрежови такси не е пречка да се заключи, че държавата може да се разпорежда с тези средства.

Жалба, подадена на 16 декември 2021 г. от Федерална република Германия срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 6 октомври 2021 г. по съединени дела T-233/19 и T-234/19, Infineon Technologies Dresden GmbH & Co. KG и Infineon Technologies AG/Европейска комисия

(Дело C-794/21 P)

(2022/C 73/30)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: J. Möller и R. Kanitz)

Други страни в производството: Infineon Technologies Dresden GmbH & Co. KG, Infineon Technologies AG, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени решението на Общия съд на Европейския съюз от 6 октомври 2021 г. по съединени дела T-233/19 и T-234/19, доколкото с него първоинстанционните жалби са отхвърлени като неоснователни,
- на основание член 61, първа алинея от Статута на Съда да отмени решението на Комисията от 28 май 2018 година относно схема за помощ SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN), приведена в действие от Германия за потребители на базова електроенергия съгласно член 19 от StromNEV, C(2018) 3166 final, за 2012 г. и 2013 г.,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски в производствата пред Общия съд и пред Съда.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква едно основание за обжалване, а именно нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС. Общият съд неправилно приел, че режимът по член 19, параграф 2 от германската Stromnetzentgeltverordnung (Наредба за таксите за електроенергийната мрежа, StromNEV) представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

Първо, във връзка с преценката дали мрежовите такси са държавни Общият съд неправилно установил, че наличието на задължителна вноска в тежест на крайните клиенти или потребители и държавният контрол върху средствата или управителите на тези средства са два признака, които са „алтернативни“.

Второ, във връзка с преценката дали е налице „задължителна вноска в тежест на крайните клиенти или потребители“ Общият съд неправилно приел, че за тази преценка е без значение отношението между доставчика на електроенергия и крайните клиенти. Освен това Общият съд неправилно приел за критерий задължението за събиране, а не законоустановеното задължение за плащане на мрежовите такси.

Трето, във връзка с преценката дали е налице държавен контрол или право на разпореждане Общият съд неправилно приел, че изключителното предназначение на събираните мрежови такси не е пречка да се заключи, че държавата може да се разпорежда с тези средства.

Жалба, подадена на 16 декември 2021 г. от WEPA Hygieneprodukte GmbH и WEPA Deutschland GmbH & Co. KG, последното по-рано Wepa Leuna GmbH и Wepa Papierfabrik Sachsen GmbH, срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 6 октомври 2021 г. по дело T-238/19, Wepa Hygieneprodukte GmbH и др./Европейска комисия

(Дело C-795/21 P)

(2022/C 73/31)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: WEPA Hygieneprodukte GmbH, WEPA Deutschland GmbH & Co. KG, последното по-рано Wepa Leuna GmbH и Wepa Papierfabrik Sachsen GmbH (представители: H. Janssen, A. Vallone и D. Salm, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Европейска комисия, Федерална република Германия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите молят Съда:

1. изцяло да отмени решението на Общия съд (трети състав) от 6 октомври 2021 г. по дело T-238/19;

2. да отмени решението на Комисията от 28 май 2018 година относно схема за помощ SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN), приведена в действие от Германия за потребители на базова електроенергия съгласно член 19 от StromNEV;
3. при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд за ново разглеждане;
4. да осъди Комисията да заплати съдебните разходи в производствата пред двете инстанции.

Основания и основни доводи

Като първо основание за обжалване жалбоподателите твърдят, че Общият съд е изопачил фактите, както и съдържанието и обхвата на националното право, когато е основал решението си на констатациите, първо, че Bundesnetzagentur (Федерална мрежова агенция, Германия) определя със задължителни разпоредби размера на допълнителната такса по член 19, параграф 2 от германската Stromnetzentgeltverordnung (Наредба за таксите за електроенергийната мрежа, наричана по-нататък „StromNEV“), второ, че Федералната мрежова агенция е въвела доста подробни изисквания в това отношение, и трето, че загубите на приходи за мрежовите оператори са изцяло компенсирани от посочената допълнителна такса. В този смисъл изобщо не съществували фактите, на които Общият съд основал решението си и които сочели, че е налице държавен контрол върху средствата от допълнителната такса.

Като второ основание за обжалване жалбоподателите твърдят, че Общият съд не е приложил правилно изискванията във връзка с наличието на помощ, предоставена чрез ресурси на държавата по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС. Първо, Общият съд не съобразил, че допълнителната такса по член 19, параграф 2 от StromNEV не е налог, „задължителна вноска“ или „парафискален налог“ (първо твърдение по второто основание за обжалване). Второ, Общият съд не съобразил, че освобождаването на потребителите на базова електроенергия по член 19, параграф 2, второ изречение от StromNEV и допълнителната такса по член 19, параграф 2 от StromNEV не са помощ, предоставяна чрез ресурси на държавата (второ твърдение по второто основание за обжалване). Ако обаче допълнителната такса не е налог — а тя не е — това означавало, че включително според Общия съд не е изпълнен фактическият състав на член 107, параграф 1 ДФЕС. Дори да се допусне, че е налице налог, фактическият състав на член 107, параграф 1 ДФЕС пак не би бил изпълнен, тъй като допълнителната такса не била помощ, предоставяна от държавата или чрез ресурси на държавата.

**Жалба, подадена на 16 декември 2021 г. от Федерална република Германия срещу решението,
постановено от Общия съд (трети състав) на 6 октомври 2021 г. по дело T-238/19, Wera
Hygieneprodukte GmbH и др./Европейска комисия**

(Дело C-796/21 P)

(2022/C 73/32)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: J. Möller и R. Kanitz)

Други страни в производството: WERA Hygieneprodukte GmbH, WERA Deutschland GmbH & Co. KG, последното по-рано Wera Leuna GmbH и Wera Papierfabrik Sachsen GmbH, както и Европейската комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени решението на Общия съд на Европейския съюз от 6 октомври 2021 г. по дело T-238/19, доколкото с него първоинстанционната жалба е отхвърлена като неоснователна,
- на основание член 61, първа алинея от Статута на Съда да отмени решението на Комисията от 28 май 2018 година относно схема за помощ SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN), приведена в действие от Германия за потребители на базова електроенергия съгласно член 19 от StromNEV, C(2018) 3166 final, за 2012 г. и 2013 г.,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи в производствата пред Общия съд и пред Съда.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква едно основание за обжалване, а именно нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС. Общият съд неправилно приел, че режимът по член 19, параграф 2 от германската Stromnetzentgeltverordnung (Наредба за таксите за електроенергийната мрежа, StromNEV) представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

Първо, във връзка с преценката дали мрежовите такси са държавни Общият съд неправилно установил, че наличието на задължителна вноска в тежест на крайните клиенти или потребители и държавният контрол върху средствата или управителите на тези средства са два признака, които са „алтернативни“.

Второ, във връзка с преценката дали е налице „задължителна вноска в тежест на крайните клиенти или потребители“ Общият съд неправилно приел, че за тази преценка е без значение отношението между доставчика на електроенергия и крайните клиенти. Освен това Общият съд неправилно приел за критерий задължението за събиране, а не законоустановеното задължение за плащане на мрежовите такси.

Трето, във връзка с преценката дали е налице държавен контрол или право на разпореждане Общият съд неправилно приел, че изключителното предназначение на събираните мрежови такси не е пречка да се заключи, че държавата може да се разпорежда с тези средства.

Жалба, подадена на 17 декември 2021 г. от Infineon Technologies AG и Infineon Technologies Dresden GmbH & Co. KG срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 6 октомври 2021 г. по съединени дела T-233/19 и T-234/19, Infineon Technologies Dresden GmbH & Co. KG и Infineon Technologies/Европейска комисия

(Дело C-800/21 P)

(2022/C 73/33)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Infineon Technologies AG и Infineon Technologies Dresden GmbH & Co. KG (представители: L. Assmann и M. Peiffer, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Европейска комисия, Федерална република Германия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите молят Съда:

- изцяло да отмени решението на Общия съд (трети състав) от 6 октомври 2021 г. по съединени дела T-233/19 и T-234/19 (ECLI:EU:T:2021:647),
- да отмени решението на Европейската комисия от 28 май 2018 година относно схема за помощ SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN), приведена в действие от Германия за потребители на базова електроенергия съгласно член 19 от StromNEV,
- при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд за ново разглеждане,
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разходи в производствата пред двете инстанции.

Основания и основни доводи

Спорът по настоящото дело възниква заради правилото за освобождаване от мрежови такси, по силата на което за 2012 г. и 2013 г. жалбоподателите не са били длъжни да заплащат на своите мрежови оператори мрежови такси за доставките на електроенергия от общата мрежа (наричано по-нататък „освобождаването от мрежови такси“).

В обжалваното съдебно решение Общият съд постановил, че освобождаването от мрежови такси е финансирано с ресурси на държавата и затова представлява помощ по смисъла на член 107 ДФЕС (т. 111 от обжалваното съдебно решение). В това отношение Общият съд се произнесъл в принципно противоречие с понятието за помощ в практиката на Съда.

Освобождаването от мрежови такси било финансирано чрез допълнителната такса по член 19, параграф 2 от германската Stromnetzentgeltverordnung (Наредба за таксите за електроенергийната мрежа, наричана по-нататък „StromNEV“). Противно на постановеното от Общия съд в точка 97 от обжалваното съдебно решение, тази допълнителна такса не представлявала задължителна вноска по смисъла на практиката на Съда, наличието на каквато би могло да е индигия, че ресурсите са държавни по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

С жалбата си жалбоподателите възразяват преди всичко срещу прилагането на европейското право и изтъкват, че Общият съд неправилно е преценил националното право от гледна точка на критериите на европейското право в областта на държавните помощи (първо основание за обжалване). В действителност освобождаването от мрежови такси не било предоставено чрез ресурси на държавата по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

От практиката на Съда следвало, че държавни ресурси в този смисъл са налице само ако има достатъчно тясна връзка с държавния бюджет. Спорната допълнителна такса по член 19, параграф 2 от StromNEV обаче нямала достатъчно тясна връзка с германския държавен бюджет. Затова тя представлявала частен, а не държавен ресурс, който заплащат помежду си мрежовите оператори и ползвателите на мрежата.

Освен това в подкрепа на жалбата си жалбоподателите твърдят, че Общият съд е изопачил фактите, като не е определил правилно съдържанието и обхвата на националното право (второ основание за обжалване).

Жалба, подадена на 17 декември 2021 г. от Versobank AS срещу решението, постановено от Общия съд (девети разширен състав) на 6 октомври 2021 г. по съединени дела T-351/18 и T-584/18, Ukrselhosprom PCF и Versobank/ЕЦБ

(Дело C-803/21 P)

(2022/C 73/34)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Versobank AS (представител: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Европейска централна банка (ЕЦБ), Европейска комисия, Ukrselhosprom PCF LLC

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да отмени решенията на ЕЦБ за отнемане на лиценза на жалбоподателя от 26 март 2018 г. (наричано по-нататък „първото обжалвано решение“) и от 17 юли 2018 г. (наричано по-нататък „второто обжалвано решение“),
- доколкото Съдът на Европейския съюз не е в състояние да се произнесе по същество, да върне съединени дела T-351/18 и T-584/18 на Общия съд, който да се произнесе по жалбите за отмяна, и
- да осъди ЕЦБ да заплати съдебните разходи, направени от жалбоподателя, както и тези в настоящото производство по обжалване.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага шест основания.

Първо основание: Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като неправилно приел, че липсва основание за произнасяне по дело T-351/18, че твърдяното действие *ex tunc* на второто обжалвано решение нарушава член 263 ДФЕС и че жалбоподателят няма интерес от отмяната на първото обжалвано решение.

Второ основание: грешка при прилагане на правото от страна на Общия съд по отношение на множество съществени процесуални нарушения.

Трето основание: Общият съд неправилно не установил, че ЕЦБ е превишила правомощията си, като е приела решения в областта на платежните услуги и други финансови услуги, както и в областта на въпросите, свързани с БИП/БФТ (борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма) и с реструктурирането.

Четвърто основание: Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като се произнесъл по въпрос, решен със споразумение пред национален административен съд.

Пето основание: Общият съд неправилно приложил РЕМП ⁽¹⁾ вместо националното право, що се отнася до оценки, които са проблемни или има вероятност да станат проблемни, и не взел решения за реструктуриране, като тълкувал неправилно тяхното значение, без да разпорежи оповестяването им.

Шесто основание: Общият съд 1) не спазил границите на възложената му компетентност по член 263 ДФЕС, като приел решения, които са уредени от националното право и са от изключителната компетентност на съответните национални органи и юрисдикции, и надхвърлил границите на упражнявания от него контрол върху решенията на ЕЦБ, като направил констатации и преценки, които тя не била направила, 2) въз основа на неочаквани констатации с оглед на закъсняло представяне на обемни документи непосредствено преди изслушването не дал възможност на жалбоподателя да изрази становище, 3) не взел предвид нарушението на правата на жалбоподателя по член 47 от Хартата преди започването на производството и продължаващата липса на ефективно представителство на жалбоподателя в хода на производството, и 4) погрешно отказал да разпорежи представянето на решенията за разрешаване на спора на национално равнище, като въпреки това изразил подробни, но погрешни становища относно правното значение и правния характер на тези решения.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 22 декември 2021 г. от European Union Copper Task Force срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 13 октомври 2021 г. по дело T-153/19, European Union Copper Task Force/Комисия

(Дело C-828/21 P)

(2022/C 73/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: European Union Copper Task Force (представители: I. Moreno-Tapia Rivas и C. Vila Gisbert, abogadas)

Други страни в производството: Европейска комисия, Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение;
- да постанови решение по същество по жалбата за отмяна или, при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд за постановяване на решение,
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разходи в производството по обжалване.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните основания.

Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото във връзка с обхвата на съдебния си контрол и нарушил правото на жалбоподателя на ефективна съдебна защита.

Общият съд нарушил принципа на недопускане на произвол, като не изисквал хармонизиран подход в приложното поле на критериите РВТ (устойчивост, биоаккумуляция и токсичност).

Общият съд нарушил принципа на предпазните мерки и принципа на пропорционалност.

Общият съд нарушил процесуалните правила, като отхвърлил искането на жалбоподателя за назначаване на вещо лице.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 15 декември 2021 г. — Чешка република/Комисия

(Дело T-627/16 RENV) ⁽¹⁾

(ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Разходи, изключени от финансиране — Разходи, направени от Чешката република — Отделени от производството преки помощи — Традиционни проверки на място и проверки с дистанционно наблюдение — Разминавания между резултатите от проверките — Лозаро-винарския сектор — Проверки на място на инвестициите чрез извадки)

(2022/C 73/36)

Език на производството: чешки

Страни

Жалбоподател: Чешка република (представители: M. Smolek, O. Serdula, J. Pavliš и J. Vlácil)

Ответник: Европейска комисия (представители: K. Walkerová и J. Aquilina)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: Кралство Швеция (представители: C. Meyer-Seitz, F. Bergius и H. Shev)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение за изпълнение (ЕС) 2016/1059 на Комисията от 20 юни 2016 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 173, 2016 г., стр. 59) в частта, в която се изключват плащанията на Чешката република по ЕФГЗ на сума в размер на 462 517,83 EUR за разходи за отделени от производството преки помощи и на сума в размер на 636 516,20 EUR за разходи, свързани с инвестиции в лозаро-винарския сектор

Диспозитив

- 1) Отменя Решение за изпълнение (ЕС) 2016/1059 на Комисията от 20 юни 2016 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) в частта, в която се изключват плащанията на Чешката република:
 - по схемата за отделени от производството преки помощи за финансовите 2013—2015 г. на сума в размер на 69 054,23 EUR във връзка с нередностите в анализа на риска,
 - по схемата за помощи за инвестиции в лозаро-винарския сектор за финансовите 2011—2014 г. на сумата от 636 516,20 EUR.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Чешката република и Европейската комисия понасят направените от тях разноски в производствата пред Общия съд и пред Съда.
- 4) Кралство Швеция понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 392, 24.10.2016 г.

Решение на Общия съд от 15 декември 2021 г. — HG/Комисия(Дело T-693/16 P RENV-RX) ⁽¹⁾

(Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Месторабота в трета страна — Семейно жилище, предоставено от администрацията — Неизпълнение на задължението за настаняване в него със семейството — Дисциплинарно производство — Дисциплинарно наказание спиране на повишаването в стъпка — Поправяне на вреда, претърпяна от Съюза — Член 22 от Правилника — Отхвърляне на жалбата по същество — Отмяна при обжалване — Решение по жалбата, преразгледано от Съда и отменено — Връщане на Общия съд)

(2022/C 73/37)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: HG (представител: L. Levi, адвокат)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: T. Bohr, подпомаган от A. Dal Ferro, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на Съда на публичната служба (втори състав) от 19 юли 2016 г., HG/Комисия (F-149/15, EU:F:2016:155), с искане за отмяна на това решение

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Съда на публичната служба (втори състав) от 19 юли 2016 г., HG/Комисия (F-149/15).
- 2) Определя дължимото от HG на Европейския съюз обезщетение в размер на 80 000 EUR към датата на постановяване на настоящото решение.
- 3) Отхвърля жалбата по дело F-149/15 в останалата ѝ част.
- 4) HG и Европейската комисия понасят съдебните разноски, направени от тях по дела F-149/15, T-693/16 P, T-440/18 RENV и T-693/16 P RENV-RX.

⁽¹⁾ ОВ С 441, 28.11.2016 г.

Решение на Общия съд от 8 декември 2021 г. — Dyson и др./Комисия(Дело T-127/19) ⁽¹⁾

(Извъндоговорна отговорност — Енергопотребление — Директива 2010/30/ЕС — Посочване на консумацията на енергия върху етикети и в стандартна информация за продуктите — Делегиран регламент (ЕС) № 665/2013 — Енергийно етикетиране на прахослукачки — Енергийна ефективност — Метод на изтърване — Отмяна от Общия съд — Достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се цели да се предоставят права на частноправните субекти)

(2022/C 73/38)

Език на производството: английски

Страни

Ищи: Dyson Ltd (Малмсбъри, Обединено кралство) и още 14 ищи, чиито имена са посочени в приложението към решението (представители: E. Batchelor, T. Selwyn Sharpe и M. Healy, solicitors)

Ответник: Европейска комисия (представители: J.-F. Brakeland, Я. Маринова и K. Talabér-Ritz)

Предмет

Иск на основание член 268 ДФЕС за обезщетение на вредите, които ищите твърдят, че са претърпели в резултат на незаконосъобразността на Делегиран регламент (ЕС) № 665/2013 на Комисията от 3 май 2013 година за допълване на Директива 2010/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на енергийното етикетиране на прахосмукачки (ОВ L 192, 2013 г, стр. 1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска.
- 2) Dyson Ltd и другите ищци, чиито имена са посочени в приложението към решението, понасят направените от тях съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ C 139, 15.4.2019 г.

Решение на Общия съд от 8 декември 2021 г. — Кипър/EUIPO — Fontana Food (GRILLOUMI)

(Дело T-556/19) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „GRILLOUMI“ — По-ранни национални словни сертификатни марки „ΧΑΛΛΟΥΜΙ HALLOUMI“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Сходство между услугите и стоките — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001])

(2022/C 73/39)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Република Кипър (представители: S. Malynicz, QC, S. Baran, barrister, и V. Marsland, solicitor)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Gája)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Fontana Food AB (Тюресо, Швеция) (представители: P. Nihlmark и L. Zacharoff, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 29 май 2019 г. (преписка R 1284/2018-4), постановено в производство по възражение със страни Република Кипър и Fontana Food

Диспозитив

- 1) Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 29 май 2019 г. (преписка R 1284/2018-4).
- 2) Осъжда EUIPO да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на Република Кипър.
- 3) Fontana Food AB понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 328, 30.9.2019 г.

Решение на Общия съд от 8 декември 2021 г. — Кипър/EUIPO — Fontana Food (GRILLOUMI BURGER)

(Дело T-593/19) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „GRILLOUMI BURGER“ — По-ранни национални словни сертификатни марки „ΧΑΛΛΟΥΜΙ HALLOUMI“ — Относителни основания за отказ — Липса на вероятност от объркване — Липса на засягане на репутацията — Член 8, параграф 1, буква б) и член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) и член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001])

(2022/С 73/40)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Република Кипър (представители: S. Malynicz, QC, S. Baran, barrister, и V. Marsland, solicitor)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: D. Gája и D. Boti)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Fontana Food AB (Тюресо, Швеция) (представители: P. Nihlmark и L. Zacharoff, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 19 юни 2019 г. (преписка R 1297/2018-4), постановено в производство по възражение със страни Република Кипър и Fontana Food

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Република Кипър да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 363, 28.10.2019 г.

Решение на Общия съд от 8 декември 2021 г. — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO — Fontana Food (GRILLOUMI BURGER)

(Дело T-595/19) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „GRILLOUMI BURGER“ — По-ранна словна колективна марка на Европейския съюз „HALLOUMI“ — Относителни основания за отказ — Липса на вероятност от объркване — Липса на засягане на репутацията — Член 8, параграф 1, буква б) и член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) и член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001])

(2022/С 73/41)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Никозия, Кипър) (представители: S. Malynicz, QC, S. Baran, barrister, и V. Marsland, solicitor)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Gája)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Fontana Food AB (Тюресо, Швеция) (представители: P. Nihlmark и L. Zacharoff, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 19 юни 2019 г. (преписка R 1356/2018-4), постановено в производство по възражение със страни Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi и Fontana Food

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 357, 21.10.2019 г.

Решение на Общия съд от 8 декември 2021 г. — JP/Комисия

(Дело T-247/20) (¹)

(Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи, свързани с конкурс на общо основание EPSO/AD/363/18 за назначаване на администратори (AD 7) в областта на данъчното облагане — Ограничаване на заявлението за достъп — Отказ за предоставяне на достъп — Член 4, параграф 3 от Регламент № 1049/2001 — Изключение, свързано със защитата на процеса на вземане на решения — Член 6 от приложение III към Правилника — Поверителност на работата на конкурсната комисия — Частичен достъп — Извъндоговорна отговорност)

(2022/C 73/42)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: JP (представители: S. Rodrigues и A. Champetier, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: C. Ehrbar и D. Milanowska)

Предмет

От една страна, жалба на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение C(2020) 1195 final на Комисията от 24 февруари 2020 година за отхвърляне на потвърждение на заявление за достъп до документи съгласно Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76) и от друга страна, искане на основание член 268 ДФЕС за обезщетение за неимуществените вреди, които жалбоподателят твърди, че е претърпял

Диспозитив

- 1) Отменя Решение C(2020) 1195 final на Комисията от 24 февруари 2020 година относно потвърдително заявление за достъп до документи на основание на Регламент (ЕО) № 1049/2001 в частта, в която на JP се отказва достъп до въпросите, изложени в раздели „Anchor“ и „Possible questions“ на оценката на проверяващите на отговорите, дадени по време на интервюто в съответната област (документ № 1), както и до въпросите, изложени в раздели „Situation 1“, „Situation 2“ и „Situation 3“ на оценката на проверяващите на отговорите, дадени по време на интервюто за общи умения (документ № 2), в рамките на конкурс EPSO/AD/363/18.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 222, 6.7.2020 г.

**Решение на Общия съд от 8 декември 2021 г. — Talleres de Escoriaza/EUIPO — Salto Systems
(KAAS KEYS AS A SERVICE)**

(Дело T-294/20) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „KAAS KEYS AS A SERVICE“ — Абсолютни основания за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1001] — Знаци или означения, които са станали обичайни — Член 7, параграф 1, буква г) от Регламент № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, буква г) от Регламент 2017/1001] — Задължение за лотивиране — Право на изслушване — Член 94, параграф 1 от Регламент 2017/1001)

(2022/С 73/43)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Talleres de Escoriaza, SA (Ирун, Испания) (представители: T. Müller и F. Togo, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Gája)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Salto Systems, SL (Оярсун, Испания) (представител: A. Alejos Cutuli, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 28 февруари 2020 г. (преписка R 1363/2019-4) относно производство за обявяване на недействителност между Talleres de Escoriaza и Salto Systems

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Talleres de Escoriaza, SA да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 247, 27.7.2020 г.

Решение на Общия съд от 15 декември 2021 г. — Stichting Comité N 65 Ondergronds Helvoirt/Комисия

(Дело T-569/20) ⁽¹⁾

(Околна среда — Регламент (ЕО) № 1367/2006 — Задължение на държавите членки за опазване и подобряване на качеството на атмосферния въздух — Искане за вътрешно преразглеждане — Отхвърляне на искането като недопустимо)

(2022/С 73/44)

Език на производството: нидерландски

Страни

Ищец/Жалбоподател: Stichting Comité N 65 Ondergronds Helvoirt (Хелвоирт, Нидерландия) (представители: T. Malfait и A. Croes, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Haasbeek, G. Gattinara и M. Noll-Ehlers)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Кралство Нидерландия (представители: M. Bulterman, M. de Ree, J. Langer и J. Hoogveld), Европейски парламент (представители: W. Kuzmienko и C. Ionescu Dima), Съвет на Европейския съюз (представители: K. Michoel и A. Maceroni)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решението на Комисията от 6 юли 2020 г., с което се отхвърля като недопустимо искане за вътрешно преразглеждане на решението за прекратяване на процедурата по оплакване СНАР (2019) 2512

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Stichting Comité N 65 Ondergronds Helvoirt да понесе направените от него съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия.
- 3) Кралство Нидерландия, Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 378, 9.11.2020 г.

Решение на Общия съд от 8 декември 2021 г. — Sun West и др./Комисия

(Дело T-623/20) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Производство на електроенергия от фотоволтаични инсталации — Задължение за изкупуване на електроенергията на цена, по-висока от пазарната — Отхвърляне на жалба — Член 12, параграф 1, втора алинея и член 24, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2015/158)

(2022/C 73/45)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Sun West (Сен Алуестр, Франция), JB Solar (Saint-Allouestre), Azimut56 (Сен Алуестр) (представител: S. Manpa, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: A. Bouchagiar и B. Stromsky)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяната на решението на Комисията от 28 юли 2020 г., с което се отхвърля жалбата на жалбоподателите относно държавните помощи, незаконно изплатени от Френската република на производителите на фотоволтаична енергия по силата на Наредби за цените от 10 юли 2006 г., 12 януари и 31 август 2010 г., с цел да се констатира тяхната несъвместимост с вътрешния пазар

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Sun West, JB Solar и Azimut56 понасят, наред с направените от тях съдебни разноски, тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 414, 30.11.2020 г.

Решение на Общия съд от 15 декември 2021 г. — НВ/ЕИБ(Дело T-689/20) ⁽¹⁾**(Публична служба — Персонал на ЕИБ — Уволнение — Явна грешка в преценката — Принцип на добра администрация — Липса на компетентност на автора на акта)**

(2022/C 73/46)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: НВ (представител: C. Bernard-Glanz, адвокат)

Ответник: Европейска инвестиционна банка (представители: G. Faedo и K. Carr, подпомагани от B. Wägenbaur, адвокат)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС и член 50а от Статута на Съда на Европейския съюз за отмяна на решението на ЕИБ от 27 април 2020 г. за уволняването на жалбоподателката

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) НВ понася, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на Европейската инвестиционна банка (ЕИБ).

⁽¹⁾ ОВ С 9, 11.1.2021 г.

Решение на Общия съд от 15 декември 2021 г. — ОI/Комисия(Дело T-705/20) ⁽¹⁾**(Публична служба — Длъжностни лица — Назначаване — Вътрешен конкурс COM/03/AD/18 (AD 6) — Решение името на жалбоподателя да не бъде включено в списъка с резерви от конкурса — Задължение за потивирание — Поверителност на работата на конкурсната комисия — Несъобщаване на междинните оценки и на претеглянето на съставлящите изпитни елементи, предвидени в обявлението за конкурс)**

(2022/C 73/47)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ОI (представител: S. Orlandi, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: D. Milanowska и T. Lilamand)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС за отмяна на решението от 25 март 2020 г. на конкурсната комисия на вътрешен конкурс COM/03/AD/18 (AD 6) — Администратори, с което се отхвърля искането на жалбоподателя за преразглеждане на решението от 16 декември 2019 г. на тази конкурсна комисия да не впише името му в списъка с резерви от конкурса

Диспозитив

- 1) Отменя решението от 25 март 2020 г. на конкурсната комисия на вътрешен конкурс COM/03/AD/18 (AD 6) — Администратори да не включи ОI в списъка с резерви за назначаване на администратори със степен AD 6 в областта на сътрудничеството за развитие и политиката на съседство.

2) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноси.

⁽¹⁾ ОВ С 28, 25.1.2021 г.

Решение на Общия съд от 15 декември 2021 г. — Rotondaro/EUIPO — Pollini (COLLINI)

(Дело T-69/21) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „COLLINI“ — По-ранни словни национална марка и марка на Европейския съюз „POLLINI“ и „STUDIO POLLINI“ — Относително основание за отказ — Вероятност от обкрване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящ член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2022/С 73/48)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Carmine Rotondaro (Монако, Монако) (представител: M. Locatelli, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: M. Capostagno)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Pollini SpA (Гатео, Италия) (представител: F. Sanna, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 3 декември 2020 г. (преписка R 2518/2019-1), постановено в производство по възражение със страни Pollini и г-н Rotondaro

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н Carmine Rotondaro да заплати съдебните разноси.

⁽¹⁾ ОВ С 98, 22.3.2021 г.

Решение на Общия съд от 15 декември 2021 г. — QF/Комисия

(Дело T-85/21) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Назначаване — Вътрешен конкурс COM/03/AD/18 (AD 6) — Решение и пето на жалбоподателя да не бъде включено в списъка с резерви от конкурса — Задължение за лотивирание — Поверителност на работата на конкурсната комисия — Несъобщаване на междинните оценки и на претеглянето на съставлящите изпитни елементи, предвидени в обявлението за конкурс)

(2022/С 73/49)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: QF (представител: S. Orlandi, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: D. Milanowska и T. Lilamand)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС за отмяна на решението от 15 април 2020 г. на конкурсната комисия на вътрешен конкурс COM/03/AD/18 (AD 6) — Администратори, с което се отхвърля искането на жалбоподателя за преразглеждане на решението от 16 декември 2019 г. на тази конкурсна комисия да не впише името му в списъка с резерви от конкурса

Диспозитив

- 1) Отменя решението от 15 април 2020 г. на конкурсната комисия на вътрешен конкурс COM/03/AD/18 (AD 6) — Администратори да не включи QF в списъка с резерви за назначаване на администратори със степен AD 6 в областта на сътрудничеството за развитие и политиката на съседство.
- 2) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 98, 22.3.2021 г.

Определение на Общия съд от 29 ноември 2021 г. — Kanellou/Съвет

(Дело T-515/16) (¹)

(Публична служба — Длъжностни лица — Реформа на Правилника от 2014 г. — Възстановяване на годишните пътни разноски и предоставяне на дните за пътуване — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)

(2022/С 73/50)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Despina Kanellou (Брюксел, Белгия) (представител: S. Pappas, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: M. Bauer и R. Meyer)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Европейски парламент (представители: Е. Танева и М. Ecker), Европейска комисия (представители: G. Gattinara и B. Mongin)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС за отмяна на решението да се преустанови, считано от 1 януари 2014 г., възстановяването на годишните пътни разноски, за да може жалбоподателката да поддържа връзка с мястото си на произход.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-жа Despina Kanellou да понесе направените от нея съдебни разноски, както и съдебните разноски на Съвета на Европейския съюз.
- 3) Европейската комисия и Европейският парламент понасят направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 395, 10.11.2014 г. (дело, първоначално регистрирано пред Съда на публичната служба на Европейския съюз под номер F-77/14 и прехвърлено на Общия съд на Европейския съюз на 1.9.2016 г.).

Определение на Общия съд от 29 ноември 2021 г. — Bergallou/Съвет(Дело T-521/16) ⁽¹⁾

(Публична служба — Договорно наети служители — Реформа на Правилника от 2014 г. — Възстановяване на годишните пътни разноски и предоставяне на дните за пътуване — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)

(2022/C 73/51)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Amal Bergallou (Пот, Белгия) (представител: M. Velardo, avocate)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: M. Bauer и R. Meyer)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Европейски парламент (представители: E. Танева и M. Ecker)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС, от една страна, за отмяна на решенията да не се предоставят повече на жалбоподателката, считано от 1 януари 2014 г., дни за пътуване и възстановяване на годишните пътни разноски, за да може тя да поддържа връзка с мястото си на произход, и от друга страна, осъждане на ответника да заплати претърпените от жалбоподателката имуществени и неимуществени вреди.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-ж Amal Bergallou да понесе направените от нея съдебни разноски, както и съдебните разноски на Съвета на Европейския съюз.
- 3) Европейският парламент понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 431, 1.12.2014 г. (дело, първоначално регистрирано пред Съда на публичната служба на Европейския съюз под номер F-98/14 и прехвърлено на Общия съд на Европейския съюз на 1.9.2016 г.).

Определение на Общия съд от 29 ноември 2021 г. — Nguyen/Съвет(Дело T-522/16) ⁽¹⁾

(Публична служба — Договорно наети служители — Реформа на Правилника от 2014 г. — Възстановяване на годишните пътни разноски и предоставяне на дните за пътуване — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)

(2022/C 73/52)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Huynh Duong Vi Nguyen (Волнове-Сен-Ламбер, Белгия) (представител: M. Velardo, avocate)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: M. Bauer и R. Meyer)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Европейски парламент (представители: E. Танева и M. Ecker)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС, от една страна, за отмяна на решенията да не се предоставят повече на жалбоподателката, считано от 1 януари 2014 г., дни за пътуване и възстановяване на годишните пътни разноски, за да може тя да поддържа връзка с мястото си на произход, и от друга страна, осъждане на ответника да заплати претърпените от жалбоподателката имуществени и неимуществени вреди.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-жа Huynh Duong Vi Nguyen да понесе направените от нея съдебни разноски, както и съдебните разноски на Съвета на Европейския съюз.
- 3) Европейският парламент понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 448, 15.12.2014 г. (дело, първоначално регистрирано пред Съда на публичната служба на Европейския съюз под номер F-99/14 и прехвърлено на Общия съд на Европейския съюз на 1.9.2016 г.).

Определение на Общия съд от 29 ноември 2021 г. — Aresu/Комисия**(Дело T-524/16) ⁽¹⁾****(Публична служба — Длъжностни лица — Реформа на Правилника от 2014 г. — Дни за пътуване — Отпуск за пътуване до дома — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)****(2022/С 73/53)****Език на производството: френски****Страни****Жалбоподател:** Antonio Aresu (Брюксел, Белгия) (представител: M. Velardo, avocate)**Ответник:** Европейска комисия (представители: G. Gattinara и F. Blanc)**Встъпили страни в подкрепа на ответника:** Европейски парламент (представители: Е. Танева и М. Ecker), Съвет на Европейския съюз (представители: М. Bauer и R. Meyer)**Предмет**

Искане на основание член 270 ДФЕС за отмяна на решението да не се предоставят на жалбоподателя, считано от 1 януари 2014 г., петте дни за пътуване, които той е ползвал по-рано, на основание член 7 от приложение V към Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, изменен с Регламент (ЕС, Евратом) № 1023/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 г. (ОВ L 287, 2013 г., стр. 15).

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н Antonio Aresu да понесе направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски на Европейската комисия, включително съдебните разноски, направени в обезпечителното производство.
- 3) Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 26, 26.1.2015 г. (дело, първоначално регистрирано пред Съда на публичната служба на Европейския съюз под номер F-106/14 и прехвърлено на Общия съд на Европейския съюз на 1.9.2016 г.).

Определение на председателя на Общия съд от 1 декември 2021 г. — OJ/Комисия

(Дело T-709/20 R)

(Обезпечително производство — Публична служба — Назначаване — Конкурс на общо основание — Решение на EPSO да откаже удължаването на датите на тестовете с въпроси с избор между няколко отговора, които се провеждат на компютър — Молба за постановяване на временни мерки — Липса на неотложност)

(2022/C 73/54)

Език на производството: немски

Страни

Молител: OJ (представител: H.-E. von Harpe, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: I. Melo Samraio и L. Hohenecker)

Предмет

Искане на основание членове 278 и 279 ДФЕС за спиране на процедурата за подбор с конкурс на общо основание EPSO/AD/380/19 относно съставянето на списък за бъдещи назначения за Комисията от администратори в областта на международното сътрудничество и управлението на помощта за държави извън ЕС.

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

Определение на Общия съд от 29 ноември 2021 г. — Grupa Azoty и др./Комисия(Дело T-726/20) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Държавни помощи — Насоки относно определени мерки за държавна помощ в контекста на системата за търговия с квоти за емисии на парникови газове след 2021 г. — Сектори, които отговарят на условията — Изключване на сектора за производство на торови продукти — Липса на пряко засягане — Недопустимост)

(2022/C 73/55)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Grupa Azoty S.A. (Тарнов, Полша), Azomureș S.A. (Търгу Муреш, Румъния), Lipasmata Kavalas LTD Ypokatastima Allodaris (П. Фалиро, Гърция) (представители: D. Haverbeke, L. Ruessmann и P. Sellar, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: A. Bouchagiar и G. Braga da Cruz)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за частична отмяна на Съобщение на Комисията от 25 септември 2020 г., озаглавено „Насоки относно определени мерки за държавна помощ в контекста на системата за търговия с квоти за емисии на парникови газове след 2021 г.“ (ОВ, С 317, 2020 г., стр. 5)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.

- 2) Липсват основания за произнасяне по молбата за встъпване, подадена от Надзорния орган на ЕАСТ.
- 3) Grupa Azoty S.A., Azomureş SA и Lipasmata Kavalas LTD Ypokatastima Alloedapis понасят направените от тях съдебни разноски, както и разноските на Европейската комисия.
- 4) Надзорният орган на ЕАСТ понася съдебните разноски, направени във връзка с молбата му за встъпване.

⁽¹⁾ ОВ С 72, 1.3.2021 г.

Определение на Общия съд от 29 ноември 2021 г. — Advansa Manufacturing и др./Комисия

(Дело T-741/20) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Държавни помощи — Насоки относно определени мерки за държавна помощ в контекста на системата за търговия с квоти за емисии на парникови газове след 2021 г. — Допустими сектори — Изключване на сектора за производство на синтетични или изкуствени влакна — Липса на пряко засягане — Недопустимост)

(2022/C 73/56)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Advansa Manufacturing GmbH (Франкфурт на Майн, Германия) и други 14 жалбоподатели, чиито имена са посочени в приложението към определението (представители: D. Haverbeke, L. Ruessmann и P. Sellar, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: A. Bouchagiar и G. Braga da Cruz)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за частична отмяна на Съобщението на Комисията от 25 септември 2020 г., озаглавено „Насоки относно определени мерки за държавна помощ в контекста на системата за търговия с квоти за емисии на парникови газове след 2021 г.“ (ОВ С 317, 2020 г., стр. 5)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Няма основание за произнасяне по молбата за встъпване на Надзорния орган на ЕАСТ.
- 3) Advansa Manufacturing GmbH и останалите жалбоподатели, чиито имена са посочени в приложението, понасят направените от тях съдебни разноски, както и разноските, направени от Европейската комисия.
- 4) Надзорният орган на ЕАСТ понася направените от него съдебни разноски във връзка с молбата му за встъпване.

⁽¹⁾ ОВ С 79, 8.3.2021 г.

Определение на Общия съд от 30 ноември 2021 г. — Airoidi Metalli/Комисия

(Дело T-744/20) ⁽¹⁾

(Дъмпинг — Внос на екструдирани алуминиеви изделия с произход от Китай — Акт, с който се налага временно антидъмпингово мито — Неподлежащ на обжалване акт — Подготвителен акт — Недопустимост — Окончателно антидъмпингово мито — Отпадане на правния интерес — Липса на основание за произнасяне)

(2022/C 73/57)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Airoidi Metalli SpA (Молтено, Италия) (представители: M. Campa, D. Rovetta, G. Pandey и V. Villante, avocats)

Отвeтник: Европейска комисия (представители: G. Luengo и P. Němečková)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/1428 на Комисията от 12 октомври 2020 година за налагане на временно антидъмпингово мито върху вноса на екструдирани алуминиеви изделия с произход от Китайската народна република (ОВ L 336, 2020 г., стр. 8).

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Airoldi Metalli SpA понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от Европейската комисия.
- 3) Европейският парламент, Airoldi Metalli и Комисията понасят направените от всеки от тях разноски във връзка с молбата за встъпване.

(¹) ОВ С 53, 15.2.2021 г.

Определение на председателя на Общия съд от 30 ноември 2021 г. — Roos и др./Парламент

(Дело T-710/21 R)

(Обезпечително производство — Членове на Парламента — Свързани със здравната криза условия за достъп до сградите на Парламента на неговите три места на работа — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)

(2022/С 73/58)

Език на производството: френски

Страни

Молители: Robert Roos (Португал, Нидерландия), Anne-Sophie Pelletier (Иксел, Белгия), Francesca Donato (Палермо, Италия), Virginie Joron (Дурнинген, Франция), IC (представители: P. de Bandt, M. Gherghinaru и L. Panepinto, avocats)

Отвeтник: Европейски парламент (представители: S. Alves и A.-M. Dumbrăvan)

Предмет

Искане на основание членове 278 и 279 ДФЕС за спиране на изпълнението на решението на Бюрото на Европейския парламент от 27 октомври 2021 г. относно извънредните правила в областта на здравето и сигурността, които уреждат достъпа до сградите на Европейския парламент на неговите три места на работа.

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
 - 2) Отменя определение от 5 ноември 2021 г., Roos и др./Парламент (T-710/21 R).
 - 3) Не се произнася по съдебните разноски.
-

Определение на председателя на Общия съд от 30 ноември 2021 г. — ID и др./Парламент

(Дело T-711/21 R)

(Обезпечително производство — Публична служба — Свързани със здравната криза условия за достъп до сградите на Парламента на неговите три места на работа — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)

(2022/C 73/59)

Език на производството: френски

Страни

Молители: ID и други 6 молители, чиито имена са посочени в приложение към определението (представители: P. de Bandt, M. Gherghinaru и L. Panepinto, avocats)

Ответник: Европейски парламент (представител(и): D. Boytha, S. Bukšek Tomas и L. Darie)

Предмет

Искане на основание членове 278 и 279 ДФЕС за спиране на изпълнението на решението на Бюрото на Европейския парламент от 27 октомври 2021 г. относно извънредните правила в областта на здравето и сигурността, които уреждат достъпа до сградите на Европейския парламент на неговите три места на работа

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
- 2) Отменя определение от 5 ноември 2021 г., ID и др./Парламент (T-711/21 R).
- 3) Не се произнася по съдебните разноски.

Жалба, подадена на 5 ноември 2021 г. — Agentur für Globale Gesundheitsverantwortung/EMA

(Дело T-713/21)

(2022/C 73/60)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Agentur für Globale Gesundheitsverantwortung (Елсбетен, Австрия) (представител: A. Steindl, Rechtsanwältin)

Ответник: Европейска агенция по лекарствата

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на Европейската агенция по лекарствата от 21 септември 2021 г. (ЕМА/468888/2021), с което е отхвърлена подадената от жалбоподателя жалба по административен ред от 13 август 2021 г. срещу решението на Европейската агенция по лекарствата от 28 юли 2021 г. (ЕМА/421922/2021),
- да предостави достъп до проучване „с4591001-interim-ado-report-body“, въз основа на което е приет докладът за оценка на ЕМА/CHMP/282047/2021 Rev. 1 от 22 юли 2021 г., съответно решението за изпълнение на Комисията C(2021)4034(окончателен) от 31 май 2021 г.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква следните основания.

1. Първо основание: решението следва да се отмени поради допуснатата грешка при квалифицирането в проучване C4591001 на анонимизирания набор от данни на участници в него от САЩ като лични данни съгласно Регламент 2018/1725 ⁽¹⁾.
2. Второ основание: решението следва да се отмени поради допуснатата от Европейската агенция по лекарствата грешка при прилагане на правото, тъй като проучването C4591001 все още не е приключило, за да се изменят педиатричните указания, и съответства на „EMA Policy(0070) on Clinical Data Publication“ (EMA/144064/2019).
3. Трето основание: решението следва да се отмени поради допуснатата грешка при прилагане на правото, тъй като се прилага член 4, параграф 2, първо тире от Регламент 1049/2001 ⁽²⁾ („защитата на търговските интереси на физическо или юридическо лице, включително по отношение на интелектуалната собственост“).
4. Четвърто основание: решението следва да се отмени поради допуснатата грешка при прилагане на правото, тъй като не е налице по-висш обществен интерес съгласно член 4, параграф 2, последно изречение от Регламент 1049/2001.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (OBL 295, 2018 г., стр. 39).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

Иск, предявен на 16 ноември 2021 г. — Greenspider/Eismea

(Дело T-733/21)

(2022/C 73/61)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Greenspider GmbH (Гермеринг, Германия) (представители: G. Vignolo и V. Palmisano, avvocati)

Ответник: Изпълнителна агенция за Европейския съвет по иновациите и за МСП (EISMEA)

Искания

Ищецът моли Общия съд:

- да обяви настоящия иск за допустим и основателен на основание член 272 ДФЕС,
- да установи и да обяви, че Greenspider е изпълнило надлежно договорните си задължения по Споразумението за финансова помощ (Grant Agreement (GA)),
- да установи и да обяви, че съгласно член 1162 от белгийския Граждански кодекс при наличие на съмнение тълкуването на договора от Greenspider има предимство пред направеното от EISMEA тълкуване,
- да установи, че не са налице условията за издаване на *дебитното известие*, издадено от EISMEA на Greenspider, а оттам и недължимостта на посочената в него сума,
- да установи и да обяви неизпълнението на договора от EISMEA и следователно да я осъди да заплати на Greenspider сумата от 111 475,00 EUR,
- да осъди EISMEA да заплати съдебните разходи, направени от Greenspider в настоящото производство.

Основания и основни доводи

Ищецът изтъква две основания в подкрепа на иска.

1. Първо основание: неизпълнение на договора от EASME.

— В това отношение се посочва, че въпросното основание произтича от несъстоятелността на изтъкнатите от EASME мотиви за отказа да заплати остатъка от допустимите разходи по проекта и от признаването на *unit costs*.

2. Второ основание: нарушение на правото, приложимо към договора.

— В това отношение се посочва, че въпросното основание произтича от нарушение на член 126 от Регламент № 966/2012 ⁽¹⁾ на Европейски парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г.; от злоупотреба с принципа на свобода на договаряне: нарушение и неприлагане на член 1162 на белгийския Граждански кодекс и на членове 3 и 5 от Директива 93/13/ЕИО ⁽²⁾ на Съвета от 5 април 1993 г.; от нарушение на принципа на добросъвестност при изпълнението на договора и от злоупотреба с право, от нарушение на принципа на добра администрация, от нарушение на принципите на правената сигурност и на оправданите правни очаквания и от нарушение на принципа на пропорционалност.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета (ОВ L 298, 2012 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

Жалба, подадена на 19 ноември 2021 г. — Eurecsna/Комисия

(Дело T-739/21)

(2022/C 73/62)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Eurecsna SpA (Венеция, Италия) (представител: R. Sciaudone, avvocato)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваните решения за прихващане на вземания, съдържащи се в писма на Комисията от 10 септември 2021 г., от 16 септември 2021 г. и от 30 септември 2021 г., с които Комисията взема мерки за възстановяване на почти цялата сума, отпусната в рамките на проект, финансиран от Европейския съюз, и счетена за подлежаща на възстановяване поради нередности, за които се твърди, че са допуснати на фазата на счетоводната отчетност,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разходи по делото.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: липса на правно основание на решението от 10 септември 2021 г.

2. Второ основание: нарушение на правото на защита с решението от 10 септември 2021 г.

3. Трето основание: несъществуване на спорното вземане.

— В това отношение се изтъква нарушение на принципа на добра администрация и полагане на дължимата грижа при осъществяване на административна дейност по време на одита, извършен от Ernst & Young (EY); нарушение на правото на защита при одита, извършен от EY; нарушение на принципа на добра администрация поради неизпълнение на задължението за безпристрастност при осъществяване на административна дейност; и неправилно тълкуване на договора в доклада на EY.

Жалба, подадена на 7 декември 2021 г. — SE/Комисия**(Дело T-763/21)**

(2022/C 73/63)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* SE (представители: L. Levi и A. Blot, адвокати)*Ответник:* Европейска комисия**Искания***Жалбоподателят моли Общия съд:*

- да отмени решението от 23 април 2021 г. за отхвърляне на кандидатурата на жалбоподателя по Програмата за млади специалисти (Junior Professional Pilot program, наричана по-нататък „Програмата JPP“),
- доколкото е необходимо, да отмени решението от 27 август 2021 г., с което се отхвърля жалбата на жалбоподателя от 27 април 2021 г.,
- да му присъди обезщетение в определения в настоящата жалба размер за претърпените от него имуществени вреди, произтичащи от загубата на възможност да бъде прекласиран като срочно нает служител (AD 5), считано от 1 октомври 2021 г.,
- да му присъди обезщетение в определения в настоящата жалба размер за претърпените от него имуществени вреди, произтичащи от загубата на възможност да стане длъжностно лице въз основа на участие във вътрешни конкурси, запазени за срочно наети служители от функционална група AD,
- да осъди ответника да заплати всички разноски.

Основания и основни доводи*Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.*

1. Първо основание: дискриминация, основана на възраст, в нарушение на член 21, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, на член 1г от Правилника за длъжностните лица и на член 10, параграф 1 от Условията за работа на другите служители.
2. Второ основание: злоупотреба с власт и/или липса на компетентност.
3. Трето основание: поканата за заявяване на интерес е незаконосъобразна.

Иск, предявен на 7 декември 2021 г. — Imdea Materials/Комисия**(Дело T-765/21)**

(2022/C 73/64)

*Език на производството: испански***Страни***Ищец:* Fundación Imdea Materiales (Мадрид, Испания) (представители: P. Suárez Fernández, J. Salinas Casado и Z. Marcos Vaquero, адвокати)*Ответник:* Европейска комисия**Искания***Ищецът моли Общия съд:*

- да обяви, че Европейската комисия не е изпълнила член II.22.5 от Общите условия на договора, наречени „FP7 Grant Agreement — Annex II General Conditions“, и вследствие на това, да върне производството в стадия, в което се е намирало към момента на представяне на становищата на Европейската комисия.

- да обяви несъществуването на неизпълнение на договорните условия от IMDEA [Fundación Imdea Materiales] и вследствие на това да остави без последици наложените мерки за възстановяване и за обезщетение на претърпените вреди.
- при условията на евентуалност, в приложение на принципа на пропорционалност, да преизчисли сумата, която Европейската комисия трябва да си възстанови.

Основания и основни доводи

Ищецът изтъква три основания в подкрепа на иска.

1. Първо основание, с което се твърди нарушение от страна Европейската комисия на член II.22.5 от Общите условия, поради това, че тя е отказала достъпа до документите и информацията, предоставена на IMDEA, която не е могла да бъде взета предвид към момента на изготвяне на становището.
2. Второ основание, изведено от действителността на разходите, декларирани на Европейската комисия от IMDEA, що се отнася до изследователите, които са взели участие в Proyecto Compose3, във връзка с членове II.14 и II.15 от Общите условия.
 - В тази връзка се представят множество доказателства, чиято съвместна оценка позволява да се заключи, че разходите са били действително направени.
3. Трето основание, с което се твърди нарушение на член II.22.6 от Общите условия в резултат от нарушението на принципа на пропорционалност, доколкото Европейската комисия не е извършила никакво претегляне на наложените наказателни мерки.

Иск, предявен на 11 декември 2021 г. — Bategu Gummitechnologie/Комисия

(Дело T-771/21)

(2022/C 73/65)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Bategu Gummitechnologie GmbH (Виена, Австрия) (представител: G. Maderbacher, Rechtsanwalt)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Ищецът моли Общия съд:

- да приеме иска за допустим,
- да осъди Съюза, представляван от Комисията, да плати 70 695 720,35 EUR,
- да осъди Съюза да понесе направените от него съдебни разходи.

Основания и основни доводи

Ищецът прави искане на основание член 268 ДФЕС за обезщетение на вредите, които са му причинени поради съществено нарушение, извършено от Комисията при изпълнение на задълженията си. Комисията не е изпълнила задълженията си да установи и санкционира извършени някои железопътни предприятия нарушения на член 101 ДФЕС и член 102 ДФЕС. Комисията се е възползвала от оправданите правни очаквания и е насърчила ищеца да направи инвестиции.

Ищецът изтъква четири основания в подкрепа на иска.

1. Първо основание: съществена злоупотреба с власт и явни грешки в преценката, допуснати от Комисията

Комисията не е разгледала внимателно всички обстоятелства от фактическа и правна страна в рамките на подадена от ищеца официална жалба на основание член 7 от Регламент № 1/2003 ⁽¹⁾.

2. Второ основание: извършено от Комисията съществено нарушение на принципите на защита на оправданите правни очаквания и на правна сигурност

Комисията е дала ясни, безусловни и непротиворечиви уверения, че използваните в железопътните превозни средства материали трябва да отговорят на установените от самата нея изисквания. С оглед на тези уверения ищецът е извършил значителни инвестиции, по-специално за развитието на съответстваща на тези изисквания технология, които са се обезценили поради бездействието на Комисията.

3. Трето основание: извършено от Комисията съществено нарушение на основното право на ищеца на собственост по член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз ⁽²⁾

Съгласно практиката на Европейския съд по правата на човека по член 1 от Първи допълнителен протокол към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, която следва да се вземе предвид при тълкуването на Хартата съгласно член 52 от нея, Комисията е длъжна да предприеме определени действия за защита на интелектуалната собственост на ищеца. Комисията не е предприела такива действия.

4. Четвърто основание: нарушение на правата на ищеца на добра администрация съгласно член 41 от Хартата

След подаване от ищеца на официална жалба за наличие на картел на Комисията са били необходими четири години, за да уведоми ищеца, че няма намерение да преустанови твърдяното нарушение въз основа на тази жалба, и до момента не е приела окончателно решение по жалбата. Обстоятелствата по оповестената от Комисията преписка обаче не позволяват да се разберат причините за тази продължителна процедура. Поради това Комисията е нарушила член 41 от Хартата.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

⁽²⁾ Харта на основните права на Европейския съюз (ОВ C 326, 2012 г., стр. 391).

Жалба, подадена на 13 декември 2021 г. — Brobet/EUIPO — Efbet Partners (efbet)

(Дело T-772/21)

(2022/C 73/66)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Brobet Ltd. (Та'Шбиш, Малта) (представител: Ф. Божинова, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Efbet Partners ООД (София, България)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподател пред Общия съд

Спорна марка: посочваща Европейския съюз фигуративна марка „mark efbet“ — марка на Европейския съюз № 10 818 748

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 22 септември 2021 г. по преписка R 624/2021-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени частично обжалваното решение, а именно частта от раздел 3, в която жалбата на Brobet Limited е отхвърлена що се отнася до отмяната на правата на същата страна върху марка на Европейския съюз № 010818748 за следните стоки и услуги: интерфейс (за компютри), записан компютърен софтуер, който може да бъде прехвърлен на друг носител, оборудване за електронни игри, услугите от клас 9 и развлечения (с изключение на хазартни игри); информационни услуги в областта на развлеченията (с изключение на хазартни игри), видеоигри (с изключение на хазартни игри) от клас 41;

— да осъди EUIPO да заплати разноските, направени от жалбоподателя във връзка с настоящото искане за отмяна.

Изложени основания

- Нарушение на член 95, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета;
- При условията на евентуалност, нарушение на член 95, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета, съгласно тълкуването му в практиката на Съда на Европейския съюз;
- Нарушение на член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 15 декември 2021 г. — Financiere Batteur/EUIPO — Leno Beauty (by L.e.n.o beauty)

(Дело T-779/21)

(2022/C 73/67)

Език на жалбата: френски

Страни

Жалбоподател: Financiere Batteur (Ерувил-Сен-Клер, Франция) (представители: P. Greffe и F. Donaud, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Leno Beauty Sas (Вентимия, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „by L.e.n.o beauty“ — Заявка за регистрация № 18 083 647

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 13 октомври 2021 г. по преписка R 514/2021-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение;
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Жалба, подадена на 18 декември 2021 г. — ЕАА/Комисия

(Дело T-781/21)

(2022/C 73/68)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: European Aluminium Association (EAA) (Брюксел, Белгия) (представители: В. O'Connor и М. Hommé, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени член 3 на Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/1784 на Комисията, с който последната разпорежда да не се събират временни мита,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски на жалбоподателя във връзка с настоящото производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата за отмяна на член 3 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/1784 на Комисията ⁽¹⁾.

1. Първо основание: Комисията е действала в нарушение на Регламент 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ и по-специално в нарушение на член 10, параграф 2 от този регламент, на предмета и целта на посочения регламент и на установената практика на Комисията да разпорежда събирането на временни мита.
2. Второ основание: Комисията не е изпълнила задължението за мотивиране по член 296 ДФЕС.
3. Трето основание: Комисията е нарушила принципите на справедлив процес и на добра администрация.

⁽¹⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/1784 на Комисията от 8 октомври 2021 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на алуминиеви плосковалцовани продукти с произход от Китайската народна република (ОВ L 359, 2021 г., стр. 6).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 176, 2016 г., стр. 21).

Жалба, подадена на 18 декември 2021 г. — ЕАА /Комисия

(Дело T-782/21)

(2022/C 73/69)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: European Aluminium Association (EAA) (Брюксел, Белгия) (представители: В. O'Connor и М. Hommé, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да разпoredи извършването на процесуално-организационно действие по два аспекта на делото,

- да отмени Решение за изпълнение (ЕС) 2021/1788 ⁽¹⁾, с което Комисията спира действието на Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/1784 ⁽²⁾,
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски на жалбоподателя във връзка с жалбата.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: Комисията е действала в нарушение на Регламент 2016/1036 ⁽³⁾ и по-специално на член 14, параграф 4 от този регламент. По-конкретно Комисията не е разгледала вредата съгласно изискванията на член 3, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2016/1036, а е разгледала само ограничен и малък брой показатели за вредата. Освен това Комисията не е извършила оценка на интереса на Съюза. Също така Комисията не е взела предвид политиката на Съюза за декарбонизация и си е наложила срок, който не е предвиден в приложимото право. Накрая, Комисията е допуснала грешка относно правния критерий, който трябва да се приложи по отношение на повторното възникване на вреда.
2. Второ основание: Комисията е действала в нарушение на принципите на справедлив процес и на добра администрация. По-конкретно като цяло Комисията е провела лошо разследването за спиране на мерките и то не е образувано законосъобразно или в съответствие с фактите. Освен това, за да спази неразумен и ненужен краен срок, Комисията е наложила ненужни срокове. Също така Комисията е действала непоследователно, тъй като е заимствала концепцията за оповестяване на новите разследвания и на преразглежданията, но не и сроковете за провеждане на тези разследвания. Накрая, извършената преценка на интереса на Съюза не е била разкрита на страните и те не са могли да вземат отношение по нея.
3. Трето основание: Комисията е действала в нарушение на член 296 ДФЕС като не изложила надлежни мотиви. По-конкретно Комисията не е посочила надлежно защо е било необходимо срокът за приключване на разследването за спиране на мерките да е същият като срока на антидъмпинговото разследване. Освен това Комисията не е изложила достатъчно мотиви защо спирането на мерките е в интерес на Съюза.
4. Четвърто основание: Комисията е допуснала явна грешка в преценката на фактите. По-конкретно Комисията е допуснала грешка при преценката на променените пазарни условия, на способността на индустрията на Съюза да снабдява пазара, на данните относно производството извън Европейски съюз и на търсенето и предлагането.
5. Пето основание: Комисията е използвала нецелесъобразно разпоредбата за спиране. Комисията е злоупотребила с правомощията си като е разпоредила спирането като алтернатива на безрезультатните искания за изключване на продукти от продуктивния обхват.

⁽¹⁾ Решение за изпълнение (ЕС) 2021/1788 на Комисията от 8 октомври 2021 година за спиране на действието на окончателните антидъмпингови мита, наложени с Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/1784 върху вноса на алуминиеви плосковалцовани продукти с произход от Китайската народна република (ОВ L 359, 2021 г., стр. 105).

⁽²⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/1784 на Комисията от 8 октомври 2021 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на алуминиеви плосковалцовани продукти с произход от Китайската народна република (ОВ L 359, 2021 г., стр. 6).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 176, 2016 г., стр. 21).

Жалба, подадена на 20 декември 2021 г. — NP/Комисия

(Дело T-784/21)

(2022/C 73/70)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: NP (представител: C. Mourato, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателката моли Общия съд:

- да отмени решението от 8 февруари 2021 г. на Европейската комисия (Органа по назначаване), доколкото отхвърля частично исканията от 2 октомври 2020 г. на жалбоподателката във връзка с психическия тормоз, за който е отговорна Европейската комисия, на основание на член 12 а, параграфи 1—3 от Правилника, и по-конкретно, като не признала претърпеният от ноември 2014 г. тормоз, като допуснала явни грешки в преценката на твърдените факти, като не извела всички съответни последици, не изпълнила задължението си да окаже съдействие, като отказала да открие процедурата за признаване на невидимото мозъчно увреждане на жалбоподателката преди процедурата по възстановяване на работа след като е била инвалидизирана и като отказала да определи разумно приспособяване на работните условия във връзка с основните ѝ работни функции каквито са непълно работно време по медицински причини, работа от разстояние и опреснителни обучения в съответствие с член 1 г, параграф 4 и член 33 от Правилника, както и член 15 от приложение VIII към Правилника и Решение C(2004) 1318 на Комисията от 7 април 2004 г.;
- да осъди Европейската комисия да заплати на жалбоподателката обезщетение от 40 000 EUR за претърпяната в това отношение неимуществена вреда;
- да осъди Европейската комисия да заплати на жалбоподателката обезщетение от 106 649,02 EUR за претърпяната в това отношение финансова щета до 31 декември 2021 г., без да се засяга правото на жалбоподателката да поиска нова оценка на обезщетението за финансовата щета, която ще бъде понесена между 1 януари 2022 г. и датата на поисканото възстановяване на работа;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски в настоящото производство, като се приложи член 134 от Процедурния правилник на Съда на Европейския съюз.

Основания и основни доводи

Жалбоподателката изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: психически тормоз, извършен от няколко члена на медицинската служба на Европейската комисия по отношение на жалбоподателката, съгответстващи нарушения на задължението за полагане на грижа, както и на принципите на недопускане на дискриминация и на пропорционалност в рамките на искането ѝ за възстановяване на работа след инвалидност от ноември 2014 г., явни грешки в преценката на твърдените факти и неизпълнение на задължението за полагане на грижа, и накрая, неизпълнение на задължението за откриване на процедурата по установяване на увреждането ѝ, което трябва да стане преди процедурата по нейното възстановяване на работа.
2. Второ основание: искане за обезщетение поради посочения по-горе тормоз.

Жалба, подадена на 20 декември 2021 г. — Team Beverage/EUIPO (TEAM BUSINESS IT DATEN — PROZESSE — SYSTEME)

(Дело T-786/21)

(2022/C 73/71)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Team Beverage AG (Бремен, Германия) (представители: Rechtsanwälte O. Spieker, D. Mienert и J. Selbmann)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „TEAM BUSINESS IT DATEN — PROZESSE — SYSTEME“ в синьо и сиво — заявка за регистрация № 17 660 655

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 8 октомври 2021 г. по преписка R 2185/2020-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) във връзка с член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) във връзка с член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 21 декември 2021 г. — UniSkin/EUIPO — Unicskin (UNISKIN by Dr. Søren Frankild)

(Дело T-787/21)

(2022/C 73/72)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: UniSkin ApS (Силкеборг, Дания) (представител: M. Hoffgaard Rasmussen, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Unicskin, SL (Мадрид, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят в производството пред Общия съд

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „UNISKIN by Dr. Søren Frankild“ – Заявка за регистрация № 18 153 435

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 20 октомври 2021 г. по преписка R 771/2021-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение и, при условията на евентуалност, да отхвърли изцяло възражението срещу марката.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Жалба, подадена на 22 декември 2021 г. — PL/Комисия**(Дело T-790/21)**

(2022/C 73/73)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: PL (представител: N. de Montigny, avocate)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението за преназначаване от 16 февруари 2021 г. на Генерална дирекция „Човешки ресурси и сигурност“;
- да отмени, доколкото е необходимо, решението, с което се отхвърля жалбата, подадена по административен ред съгласно член 22в от 16 септември 2021 г.;
- да установи и обяви, че Комисията не е предприела мерки за изпълнение на решенията на Общия съд от 15 април 2015 г. и от 13 декември 2018 г. при зачитане на мотивите им и, че Комисията е нарушила силата на пресъдено нещо;
- да осъди Комисията да заплати обезщетение от 250 000 EUR за претърпените имуществени вреди, както и 100 000 EUR за претърпените неимуществени вреди;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: липса на компетентност на административния орган, отхвърлил жалбата по административен ред на жалбоподателя.
2. Второ основание: нарушение на член 266 ДФЕС, на силата на пресъдено нещо, на принципа за забрана на обратно действие и процесуална злоупотреба, неспазване на процесуални гаранции, нарушение на правото на действително изслушване в съответствие с търсената цел чрез това право. Това основание се разделя на три части:
 - първа част: нарушение на правото на защита на жалбоподателя, на правото на изслушване, липса на административно разследване, нарушение на принципа на състезателност и на принципа на равни процесуални възможности, нарушение на член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз и на правото на добра администрация, както и на неспазване на разумния срок;
 - втора част: признаване на незачитането на процесуалната цел и процесуална злоупотреба, неизпълнение на задължението за грижа и защитата, предоставена на информатора;
 - трета част: нарушение на принципите и правилата относно обратното действие и свързаната с тях правна сигурност, нарушение на принципите на безпристрастност (обективна и субективна), на волята за приемане на едно и също решение с един и същ обхват, основано на едни и същи мотиви, вместо да компенсира пропуснатата възможност да зачете процесуалните права на жалбоподателя своевременно и ефективно.

3. Трето основание: нарушение на член 22а от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилника“), на задължението за помощ и грижа в рамките на производството по преназначаване, на член 22 в от Правилника и на закрилата, предоставяна на подателите на сигнали за нередности, на задължението за полагане на дължима грижа, неутралност, безпристрастност, обективност, на правото на жалбоподателя на справедливо разглеждане на преписката му от администрацията и неспазване на оправданите му правни очаквания и процесуална злоупотреба. Това основание се разделя на четири части:

- първа част: нарушение на член 22в от Правилника, тъй като органът по назначаване (наричан по-нататък „ОН“) не е действал съобразно предвидената в тази разпоредба процедура;
- втора част: неизпълнение на задължението за грижа;
- трета част: нарушение на принципите на обективност, безпристрастност и неутралност на компетентния ОН, нарушение на принципите на равнопоставеност и забрана за дискриминация;
- четвърта част: нарушение на приложимите правила в областта на тежестта на доказване.

Жалба, подадена на 21 декември 2021 г. — Front Polisario/Съвет

(Дело T-793/21)

(2022/С 73/74)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (представител: G. Devers, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да приеме, че жалбата му е допустима,
- да отмени обжалвания регламент,
- да осъди Съвета да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си против Регламент (ЕС) 2021/1750 на Съвета от 28 септември 2021 година за изменение на Регламент (ЕС) 2019/440 за разпределяне на възможностите за риболов по Споразумението за партньорство в областта на устойчивото рибарство между Европейския съюз и Кралство Мароко и протокола за прилагането му (ОВ L 349, 2021 г., стр. 1) жалбоподателят изтъква едно основание, а именно липса на правно основание за приемането на този регламент поради незаконосъобразност на Решение 2019/441 ⁽¹⁾.

1. Първо твърдение: липса на компетентност за Съвета да приеме Решение 2019/441, тъй като Съюзът и Кралство Мароко нямат компетентност да сключват приложими за Западна Сахара международни договори вместо и от името на народа сахрани, представляван от Фронта Полисарио.
2. Второ твърдение: неизпълнение на задължението за разглеждане на въпроса за спазването на основните права и на международното хуманитарно право, доколкото Съветът не е разгледал този въпрос, преди да приеме Решение 2019/441.
3. Трето твърдение: нарушение от страна на Съвета на задължението му да изпълнява решенията на Съда, доколкото Решение 2019/441 не е съобразено с мотивите на решение на Съда от 27 февруари 2018 г., Western Sahara Campaign UK (C-266/16, EU:C:2018:118).
4. Четвърто твърдение: нарушение на основните принципи и ценности, от които се ръководи дейността на Съюза на международната сцена, доколкото:

първо, в нарушение на правото на народите да се зачита тяхното национално единство с Решение 2019/441 се отрича съществуването на народа сахрани, като той се заменя с изразите „народа на Западна Сахара“ и „съответното население“,

второ, в нарушение на правото на народите да разполагат свободно с природните си ресурси с Решение 2019/441 се сключва международно споразумение, с което без съгласието на народа сахрави се организира използването на неговите рибни ресурси от корабите на Съюза,

трето, Решение 2019/441 се отнася до сключването с Кралство Мароко на международно споразумение, което се прилага в окупираната Западна Сахара, в рамките на анексионната политика на Кралство Мароко спрямо тази територия и на системните нарушения на основните права, които предполага продължаването на тази политика.

5. Пето твърдение: нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания, доколкото Решение 2019/441 противоречи на изявленията на Съюза, който многократно е потвърждавал необходимостта от спазване на принципите на самоопределение и на относително действие на договорите.
6. Шесто твърдение: неправилно тълкуване на принципа на пропорционалност, доколкото поради отделния и различен статут на Западна Сахара, поради нематериалния характер на правото на самоопределение и поради качеството на трета страна на народа сахрави Съветът няма компетентност да изгражда връзка на пропорционалност между твърдените „ползи“ от споразумението в областта на рибарството и отражението му върху сахравските природни ресурси.
7. Седмо твърдение: противоречие с общата политика в областта на рибарството, доколкото с прилагането на споразумението, сключено с Решение 2019/441, корабите на Съюза ще могат да получат достъп до рибните ресурси, принадлежащи на народа сахрави, без негово съгласие и срещу заплащане в полза на мароканските власти, въпреки че водите на Западна Сахара не представляват марокански „води“ по смисъла на членове 61 и 62 от Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право.
8. Осмо твърдение: нарушение на правото на самоопределение, доколкото:

първо, с Решение 2019/441 се отрича националното единство на народа сахрави като субект на правото на самоопределяне, като той се заменя с изразите „народа на Западна Сахара“ и „съответното население“,

второ, в нарушение на правото на народа сахрави да разполага свободно с природните си ресурси с Решение 2019/441 без съгласието на този народ се организира използването на рибните му ресурси от корабите на Съюза,

трето, в нарушение на правото на народа сахрави да се защита териториалната цялост на националната му територия с Решение 2019/441 се отрича отделният и различен статут на Западна Сахара и се утвърждава незаконното му разделяне от мароканската „Стена“.

9. Девето твърдение: нарушение на принципа на относителното действие на договорите, доколкото с Решение 2019/441 се отрича качеството на трета страна на народа сахрави спрямо отношенията между ЕС и Мароко и без съгласието на този народ му се налагат международни задължения, свързани с неговата национална територия и природни ресурси.
10. Десето твърдение: нарушение на международното хуманитарно право и на международното наказателно право, доколкото:

първо, с Решение 2019/441 се сключва международно споразумение, което е приложимо за Западна Сахара, въпреки че мароканските окупационни сили не разполагат с *jus tractatus* по отношение на тази територия и имат забрана да използват природните ѝ ресурси,

второ, с прилагането на споразумението, сключено с Решение 2019/441, Съюзът ще финансира мароканската инфраструктура в окупираната сахравска територия, за да може Кралство Мароко трайно да установи там свое гражданско население и свои въоръжени сили,

трето, с използването на изразите „народа на Западна Сахара“ и „съответното население“ с Решение 2019/441 се одобрява незаконният трансфер на марокански заселници към окупираната сахравска територия.

11. Единадесето твърдение: нарушение от страна на Съюза на задълженията му съгласно правото на международната отговорност, доколкото със сключването с Кралство Мароко на международно споразумение, приложимо за Западна Сахара, с Решение 2019/441 се утвърждават тежките нарушения на международното право, извършвани от мароканските окупационни сили срещу народа сахрави, и се способства за по-нататъшното запазване на положението, произтичащо от тези нарушения.

(¹) Решение (ЕС) 2019/441 на Съвета от 4 март 2019 година за сключване на Споразумението за партньорство в областта на устойчивото рибарство между Европейския съюз и Кралство Мароко, протокола за прилагането му и размяната на писма, придружаваща споразумението (ОВ L 77, 2019 г., стр. 4).

Жалба, подадена на 22 декември 2021 г. — Wenz Kunststoff/EUIPO — Mouldpro („MOULDPRO“)**(Дело T-794/21)**

(2022/C 73/75)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Wenz Kunststoff GmbH & Co. KG (Люденшайд, Германия) (представители: Rechtsanwälte J. Bühling и D. Graetsch)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Mouldpro ApS (Балеруп, Дания)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „MOULDPRO“ — марка на Европейския съюз № 10 022 317

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 8 октомври 2021 г. по преписка R 646/2020-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да отхвърли молбата на Mouldpro ApS от 30 януари 2018 г. за отмяна на марката на Европейския съюз № 10 022 317, при условията на евентуалност:
- да отхвърли молбата за отмяна в частта, която не се отнася за стоките „съединителни муфи от пластмаси (доколкото се съдържат в клас 17)“, при условията на евентуалност спрямо горното:
- да върне преписката на EUIPO за ново разглеждане и решаване,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски, включително и разноските в производството пред апелативния състав.

Изложено основание

- Нарушение на член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 22 декември 2021 г. — Protectoplus/EUIPO (Li-SAFE)**(Дело T-795/21)**

(2022/C 73/76)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Protectoplus GmbH (Ренсбург, Германия) (представител: W. Riegger, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Li-SAFE“ — заявка за регистрация № 18 288 094

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 6 октомври 2021 г. по преписка R 845/2021-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 23 декември 2021 г. — Gustopharma Consumer Health/EUIPO — Helixor Heilmittel (HELIXORIGINAL)

(Дело T-797/21)

(2022/C 73/77)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Gustopharma Consumer Health, SL (Мадрид, Испания) (представители: J. Wachinger и R. Drozd, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Helixor Heilmittel GmbH (Розенфелд, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят в производството пред Общия съд

Спорна марка: заявка за регистрация на словна марка на Европейския съюз „HELIXORIGINAL“ — Заявка за регистрация № 17 234 824

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 18 октомври 2021 г. по преписка R 1644/2019-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Жалба, подадена на 23 декември 2021 г. — Gustopharma Consumer Health/EUIPO — Helixor Heilmittel (HELIXFORTE)**(Дело T-798/21)**

(2022/С 73/78)

*Език на жалбата: английски***Страни**

Жалбоподател: Gustopharma Consumer Health, SL (Мадрид, Испания) (представители: J. Wachinger и R. Drozd, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Helixor Heilmittel GmbH (Розенфелд, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят в производството пред Общия съд

Спорна марка: заявка за словна марка на Европейския съюз „HELIXFORTE“ — Заявка за регистрация № 17 234 899

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 19 октомври 2021 г. по преписка R 1645/2019-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 28 декември 2021 г. — Fieldpoint (Cyprus)/EUIPO (HYPERLIGHTOPTICS)**(Дело T-800/21)**

(2022/С 73/79)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Fieldpoint (Cyprus) LTD (Никозия, Кипър) (представители: P. Rath и S. Gebele, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: Заявка за словна марка на Европейския съюз „HYPERLIGHTOPTICS“ — заявка за регистрация № 18 335 960

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 6 октомври 2021 г. по преписка R 1166/2021-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да обяви, че заявка № 18 335 960 за марка на Европейския съюз „HYPERLIGHTOPTICS“ подлежи на регистрация,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски в производството пред Общия съд.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) и на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) и на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на принципа на равенство.

Жалба, подадена на 28 декември 2021 г. — Fieldpoint (Cyprus)/EUIPO (HYPERLIGHTEYEWEAR)

(Дело T-801/21)

(2022/C 73/80)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Fieldpoint (Cyprus) LTD (Никозия, Кипър) (представители: P. Rath и S. Gebele, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: заявка за словна марка на Европейския съюз „HYPERLIGHTEYEWEAR“ — заявка за регистрация № 18 335 969

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 6 октомври 2021 г. по преписка R 1165/2021-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да установи, че заявка № 18 335 969 за марка на Европейския съюз „HYPERLIGHTEYEWEAR“ отговаря на условията за регистрация,
- да осъди EUIPO да заплати разноските за производството пред Общия съд.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) и член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
 - Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) и член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
 - Нарушение на принципа на равенство.
-

Жалба, подадена на 23 декември 2021 г. — just-organic.com/EUIPO (JUST ORGANIC)

(Дело T-802/21)

(2022/C 73/81)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: just-organic.com GmbH (Есен, Германия) (представител: Rechtsanwalt C. Menebröcker)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз — заявка за регистрация № 18 317 774

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 20 октомври 2021 г. по преписка R 1010/2021-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, доколкото заявка за регистрация № 18 317 774 е отхвърлена,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разходи.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 23 декември 2021 г. — NS/Парламент

(Дело T-805/21)

(2022/C 73/82)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: NS (представители: L. Levi и A. Blot, адвокати)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима и основателна;
- да отмени решението от 21 януари 2021 г., с което жалбоподателят се преназначава на длъжността Съветник в Генерална дирекция за председателството, и доколкото е необходимо, решението за възстановяване на недължимо платени суми от 8 март 2021 г.;

- доколкото е необходимо, да отмени решението от 16 септември 2021 г., с което се отхвърля жалбата по административен ред на жалбоподателя от 7 април 2021 г.;
- да присъди обезщетение за материалните и неимуществените вреди на жалбоподателя;
- да осъди ответника да заплати пълния размер на съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз и по-конкретно на правото на изслушване и нарушение на задължението за мотивиране.
2. Второ основание: явна липса на интерес на службата и нарушение на задължението за полагане на грижа.
3. Трето основание: злоупотреба с власт и злоупотреба с процесуални права.

Жалба, подадена на 27 декември 2021 г. — NT/EMA

(Дело T-806/21)

(2022/C 73/83)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: NT (представител: N. de Montigny, адвокат)

Ответник: Европейска агенция по лекарствата

Искания

Жалбоподателката моли Общия съд:

- да отмени решението от 15 март 2021 г.;
- доколкото е необходимо, да отмени решението от 30 септември 2021 г.;
- да осъди ответника да заплати обезщетение от 2 500,00 EUR за неимуществените вреди, претърпени от жалбоподателката;
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателката изтъква пет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: недостатъчност от гледна точка на правото на мотивите на решението. Жалбоподателката изтъква в това отношение липсата на конкретно и подробно разглеждане на положението и противоречия в съобщените изводи. Освен това тя сочи нарушение на понятието „професионално заболяване“ и явна грешка в преценката.
2. Второ основание: липса на информация или грешна информация, предоставена от лекаря консултант на агенцията, на лекаря, посочен от жалбоподателката, и на третия лекар относно квалификацията като професионално заболяване по смисъла на Правилника за длъжностните лица.
3. Трето основание: процесуално нарушение и преждевременен характер на заключенията на комисията по инвалидност, доколкото се предполага, че те трябва да отчитат стреса, породен от работата, а стоящите в основата им факти са понастоящем предмет на административно разследване.

4. Четвърто основание: Нарушение на правото на жалбоподателката да бъде изслушана от органа, оправомощен да сключва договори, преди приемането на решението, и нарушение на задължението за полагане на грижа, оказване на помощ и добра администрация.
5. Пето основание: служебно нарушение, допуснато от администрацията в рамките на разглеждането на молбата на жалбоподателката, довело до причинените ѝ вреди, оценени ex aequo et bono на 2 500,00 EUR.

Жалба, подадена на 29 декември 2021 г. — QI/Комисия

(Дело T-807/21)

(2022/C 73/84)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: QI (представител: N. de Montigny, avocate)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението от 26 февруари 2021 г. на генералния директор на ГД „Човешки ресурси и сигурност“, с което се отхвърля жалбата на жалбоподателя по член 24 от Правилника от 25 октомври 2020 г.,
- да отмени, доколкото е необходимо, решението на Комисията от 27 септември 2021 г., с което се отхвърля подадената от жалбоподателя жалба по административен ред от 26 май 2021 г.,
- да осъди Комисията да заплати на жалбоподателя обезщетение за претърпените от него неимуществени и имуществени вреди в размер на 100 000 EUR, оценени ex aequo et bono,
- да осъди Комисията да заплати всички съдебни разходи и разходи, свързани с производството.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят посочва пет основания за жалбата си.

1. Първо основание: отхвърлянето на искането за съдействие било преждевременно — тъй като не било предшествано от разследване и не бил изчакаан резултатът от искането на жалбоподателя за достъп до медицинското му досие — поради което било и в нарушение на правото на ефективно изслушване преди приемането на решението.
 2. Второ основание: явна грешка в преценката по отношение на липсата на достатъчно доказателства за поведение, противоречащо на Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът“). Жалбоподателят твърди, че е упражнен тормоз, че процесуалните срокове са твърде кратки и че е налице нарушение на член 59 от Правилника, който не допуска проверки от медицинската служба като извършените в случая.
 3. Трето основание: нарушение на член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, на задължението за съдействие и полагане на грижа, на правото на жалбоподателя на добра администрация и на правото на справедливо третиране. Жалбоподателят твърди също, че са нарушени оправданията му правни очаквания.
 4. Четвърто основание: нарушение на правото на изслушване поради липсата на противоречиви доводи във връзка с доказателствата, анализирани от Службата за разследвания и дисциплинарни въпроси на Комисията (IDOC) преди приключването на преписката.
 5. Пето основание: искане за обезщетение за претърпените имуществени и неимуществени вреди.
-

Определение на Общия съд от 26 ноември 2021 г. — Serewa/EUIPO — Out of the blue („LIEBLINGSMENSCH“)

(Дело T-47/21) ⁽¹⁾

(2022/C 73/85)

Език на производството: немски

Председателят на пети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 88, 15.3.2021 г.

Определение на Общия съд от 26 ноември 2021 г. — Serewa/EUIPO — Out of the blue („Lieblingsmensch“)

(Дело T-48/21) ⁽¹⁾

(2022/C 73/86)

Език на производството: немски

Председателят на пети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 88, 15.3.2021 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации
на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG